

371.92
พ ๗๘๕ ก
ร. ๕

ความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มที่มีต่อคู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์
วิชาภาษาไทย 2 หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3
ในเขตภาคเหนือ

ปริญญานิพนธ์

ของ

พิมพ์พร อินทจักร์

๖ ๕๓.๒. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2530

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177148

ความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มที่มีต่อคู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์
วิชาภาษาไทย 2 หลักสูตรการศึกษานักเรียนใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 3
ในเขตภาคเหนือ

บทคัดย่อ

ของ

พิมพ์พร อินทจักร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2530

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการประเมินความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มที่มีต่อคู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ วิชาภาษาไทย 2 หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 โดยแบ่งความคิดเห็นเป็น 5 ด้าน คือ เนื้อหา การใช้สำนวนภาษา ทักษะที่คาดว่าผู้เรียนได้รับ กิจกรรมประเมินผล และรูปแบบการเสนอคู่มือเรียน และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มี เพศ อายุ และประสบการณ์การทำงาน แตกต่างกัน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ครูประจำกลุ่มการศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์ ระดับ 3 ในเขตภาคเหนือ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2529 ในพื้นที่ 16 จังหวัด มีจำนวนทั้งสิ้น 340 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มเป็นจังหวัด โดยวิธีจับฉลากมา 6 จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย น่าน นครสวรรค์ พิจิตร และอุตรดิตถ์ แล้วถือเอาครูประจำกลุ่มที่ปฏิบัติหน้าที่ใน 6 จังหวัดนั้นเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อตอบแบบสอบถาม ได้กลุ่มตัวอย่าง 170 คน คิดเป็นร้อยละ 50... ของประชากร

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2 ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีทั้งสิ้น 54 ข้อ มีความเชื่อมั่นโดยคำนวณหาค่า α - Coefficient เท่ากับ 0.885 การเก็บข้อมูล ส่งแบบสอบถามไปทั้งสิ้น 170 ฉบับ ได้กลับคืนมา 145 ฉบับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t - test

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มที่มีต่อคู่มือเรียน เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านคือ ด้านเนื้อหา การใช้สำนวนภาษา ทักษะที่คาดว่าผู้เรียนจะได้รับ กิจกรรมการประเมินผล และรูปแบบการเสนอคู่มือเรียน

อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.41 - 4.20

2. เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นระหว่างกลุ่ม พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญใน 2 ประเด็น คือ (1) ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันในค่านักษะที่คาดว่าจะได้รับ และ (2) ครูที่มีระดับอายุต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านรูปแบบการเสนอคู่มือเรียน นอกนั้นไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

3. เมื่อพิจารณาข้อคำถามเป็นรายข้อ

3.1 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในลำดับสูงกว่าข้ออื่น ๆ

ได้แก่ (1) เนื้อหาน่าสนใจ (2) ให้แนวทางการคิดเพื่อไปสู่หนทางที่จะแก้ปัญหา (3) ให้แนวทางแก่ผู้เรียนในการใช้ทักษะทางภาษาให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น (4) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกด้วยตนเอง (5) ยกตัวอย่างประกอบคำอธิบาย
ทุกเรื่อง

3.2 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่น ๆ คืออยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่

(1) เนื้อหายากเกินไป (2) ครอบคลุมเนื้อหาได้ครบถ้วน (3) วิธีวัดและประเมินความรู้ยังอยู่ห่างไกลตัวผู้เรียน

4. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของครูประจำกลุ่มที่มีต่อคู่มือเรียน ที่สำคัญได้แก่

(1) ควรเป็นเรื่องน่าสนใจ สนุกสนาน (2) การใช้ภาษาต้องถูกต้องตามหลักภาษาไทย (3) กิจกรรมประเมินผลควรเร้าความสนใจให้อยากเรียน (4) รูปแบบการเสนอคู่มือเรียนควรมีหลายรูปแบบ (5) ควรเย็บเล่มให้แข็งแรงทนทาน

OPINIONS OF TUTOR - ORGANIZERS ON THE THAI II MANUAL IN
THE CORRESPONDENCE PROGRAM OF THE FUNCTIONAL ADULT
EDUCATION LEVEL 3 IN THE NORTHERN REGION

AN ABSTRACT

BY

PIMPAPORN INTRAJUK

Presented in partial Fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
Srinakharinwirot University

September 1987

The purpose of this study were to assess the opinions of the tutor-organizers on the Thai II Manual in the Radio and Correspondence Program of the Functional Adult Education Level-3 and to compare opinions of tutor-organizers with different sexes, ages, and experiences. The opinions are classified into 5 aspects : content, language usage, expected learning skills, evaluation activities, and content presentation.

The population in this study was 340 tutors-organizers in the Radio and Correspondence Program working in 16 provinces of the Northern Region, in the Academic Year 1986. The sample was chosen by drawing six provinces from the total, which included Chiang Mai, Chiang Rai, Nan, Nakhon Sawan, Phichit, and Uttaradit. All tutor-organizers who worked in these provinces were in the sample, which was 170 in number, or 50 percent of the population.

The instrument used in collecting data was the 54-item rating scale questionnaire with the reliability of 0.885. Out of 170 questionnaires sent to the respondents, 145 of them were returned.

The statistics used in analyzing data were arithmetic mean, standard deviation, and the t - test.

The finding results are as follows :

1. The opinions of tutor-organizers when considered in each aspect, namely, content, language usage, expected learning skills, evaluation activities, and content presentation, are at high level, with averages in the range of 3.41 to 4.20 .

2. When opinions between groups were compared, it was found : significantly different in two cases : (1) male and female tutor-organizers have different opinions in the aspects of expected learning skills, and (2) tutor-organizers with different age groups have different opinions in the aspect of content presentation.

3. In considering item by item, of the questionnaire it is found as follows :

3.1 The items with higher averages of opinions are (1) the content is interesting, (2) giving ideas leading to problem-solving, (3) giving guidelines for students to use language skills related to other subjects, (4) giving chance to students for self-improvement, and (5) giving examples to clarify topics.

3.2 The items with averages lower than the others, at the moderate level, are : (1) the content is too difficult, (2) the content is comprehensive, and (3) the method of evaluation is related to what students learned.

4. Some important suggestions in relation to the Thai II Manual are (1) the content should include interesting and enjoyable topics, (2) language usage should be grammatically correct, (3) evaluation activities should arouse learning interests, (4) content presentation models should have a variation, and (5) book-binding should be strong and durable enough.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบแก้พิจารณาปริญญาโท
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการที่คณะกรรมการหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....
(รศ.ดร.ปฐม นิกมานนท์)

ประธาน

.....
(มศ.เชียรศรี วิวิธศิริ)

กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รศ.ดร.ปฐม นิกมานนท์)

..... กรรมการ
(มศ.เชียรศรี วิวิธศิริ)

..... กรรมการ
(รศ.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยการให้คำแนะนำ คำปรึกษา และความช่วยเหลือ เป็นอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ปฐม นิคมานนท์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจริญศรี วิจิตรศิริ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ที่ได้กรุณาให้กำลังใจ ให้คำปรึกษาแนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่วิจัย งานวิจัยเรื่องนี้ได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากหัวหน้าฝ่ายวิจัยและประเมินผล ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน ภาคเหนือ เจ้าหน้าที่งานการศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์ กรมการศึกษาออกโรงเรียน เจ้าหน้าที่งานการศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์ ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด และผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ ซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างมาก

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ นิธิติปริญญ์โท เอกการศึกษาผู้ใหญ่ รุ่น 5 ซึ่งได้ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจมาโดยตลอดจนกระทั่งปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จ ลุล่วงด้วยดี

คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยมอบให้กับ บิดา มารดา ครู อาจารย์ ทุกท่านที่ได้อุปการะอบรมสั่งสอนให้ความรู้มาตลอด

พิมพ์พร อินทจักร

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	6
	สมมติฐานในการวิจัย	7
	นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
	ความเป็นมาของการศึกษาผู้ใหญ่วัยเบ็ดเสร็จ	10
	การศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์	20
	การพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน	24
	หลักสูตร การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 วิชาภาษา ไทย 2	30
	งานวิจัยที่เกี่ยวกับความถนัดของครูที่มีต่อคู่มือเรียน ...	33
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	35
	ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	35
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	37
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
	การวิเคราะห์ข้อมูล	39
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
	ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	43
	ความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2	45
	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประจำกลุ่ม จำแนกตาม	
	ตัวแปรอิสระ	56
	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไข	
	คู่มือเรียนของกลุ่มตัวอย่างจากคำถามปลายเปิด	60
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	63
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	63
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	63
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	64
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	65
	การวิเคราะห์ข้อมูล	65
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
	อภิปรายผล	69
	ข้อเสนอแนะ	73

บรรณานุกรม	75
------------------	----

ภาคผนวก	78
---------------	----

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	โครงสร้างหลักสูตรการศึกษานานาชาติแบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 ..	16
2	โครงสร้างหลักสูตรการศึกษานานาชาติแบบเบ็ดเสร็จระดับ 4 ..	18
3	รายวิชาที่จะเรียนในระดับ 3 การศึกษาทางวิทยุและ ไปรษณีย์	25
4	รายวิชาที่จะเรียนในระดับ 4 การศึกษาทางวิทยุและ ไปรษณีย์	26
5	รายละเอียดของเนื้อหาวิชาภาษาไทย 2	31
6	กลุ่มตัวอย่างครูประจำกลุ่มงานกษัตริย์	36
7	ข้อมูลส่วนตัวผู้ตอบแบบสอบถาม	44
8	ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มในด้านเนื้อหา ..	46
9	ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มในด้านการใช้ สำนวนภาษา	49
10	ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มในด้านทักษะที่ คาดว่าจะเรียนจะได้รับ	50
11	ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มในด้านกิจกรรม การประเมินผล	52
12	ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มในด้านรูปแบบ การสอนคู่มือเรียน	55
13	เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2 หลักสูตรการศึกษานานาชาติแบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 ของครู ประจำกลุ่มที่มีเพศต่างกัน	57

14	เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย ๒ หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่วิทยาลัยระดับ ๓ ของครู ประจำกลุ่ม ที่มีระดับอายุต่างกัน	58
15	เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย ๒ หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่วิทยาลัยระดับ ๓ ของครู ประจำกลุ่ม ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน	59
16	ความถี่และร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนจาก ข้อคำถามปลายเปิด	60

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	การกำหนดหน้าที่และงานในการจัดซื้อการเรียนทางวิทยุและ ไปรษณีย์ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเหนือ	28
2	ส่วนประกอบของคู่มือเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ภาคเหนือ	29

ภูมิหลัง

ความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ ขึ้นอยู่กับความเจริญก้าวหน้าของชนหรือประชาชนในชาติ ถ้าเราไม่สามารถจะพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ได้แล้ว เราก็จะไม่สามารถพัฒนาประเทศในด้านอื่น ๆ ได้มากนัก ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจ การปกครอง และวัฒนธรรมก็ตาม ฉะนั้นสิ่งที่ต้องพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าเป็นอันดับแรกก็คือ การพัฒนาคนซึ่งจะต้องอาศัยการจัดการศึกษาให้ประชาชน ทุกเพศ ทุกวัยมีความรู้ ทักษะ เจตคติ และมีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางกายและจิตใจ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นสุข

การศึกษาถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคน ระบบการศึกษาที่จัดให้กับประชาชนในประเทศที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน สามารถแบ่งอย่างกว้าง ๆ ได้สองระบบ คือ การศึกษาในระบบโรงเรียนและการศึกษานอกระบบโรงเรียน การศึกษาในระบบโรงเรียนสามารถให้บริการแก่ประชาชนได้ไม่ทั่วถึง ไม่เปิดโอกาสให้คนส่วนใหญ่ของประเทศได้เข้าศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะ และเจตคติ เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตได้มากเท่าที่ควร จำเป็นอย่างยิ่งจะต้องจัดการศึกษาในรูปแบบใหม่เพื่อเปิดโอกาสให้คนส่วนใหญ่ของประเทศได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษาหาความรู้ มีทักษะในการประกอบอาชีพ และหาประสบการณ์ตามความต้องการและความสนใจได้อย่างกว้างขวางโดยไม่จำกัดในเรื่อง เวลา โอกาส สถานที่ วัยและเพศของผู้เรียน ให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ได้ทุกโอกาสตามความต้องการ การศึกษาในแนวใหม่นี้ได้แก่ การศึกษานอกระบบโรงเรียน (สุนทร โคตรบรรเทา 2524 : 5) ดังนั้นการแก้ปัญหาเกี่ยวกับผู้ไร้โอกาสทางการศึกษาของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยผู้ใหญ่จึงเป็น

สิ่งจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องกระทำควบคู่กันไปกับการจัดการศึกษาให้แก่เยาวชน รัฐบาลได้เร่งรัดจัดและสนับสนุนการจัดการศึกษานอกโรงเรียนขึ้น โดยมีกรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบ

กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้จัดการศึกษานอกโรงเรียนโดยกำหนดเน้นกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มผู้ที่ไม่มีโอกาสศึกษา (2) กลุ่มผู้พลากโอกาสทางการศึกษาทั้งที่อยู่ในเมืองและชนบท กิจกรรมที่จัดเป็นลักษณะของการให้การศึกษาคลอบชีวิต ซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. การให้ความรู้พื้นฐานในการดำรงชีวิต มุ่งช่วยให้ผู้เรียน คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น รู้จักหาข้อมูลต่าง ๆ มาประกอบการคิด การตัดสินใจในการดำรงชีวิตประจำวัน กิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ การจัดการศึกษาสายสามัญ เป็นต้นว่า การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน และการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับสูงขึ้นไป

2. การให้ความรู้ด้านข่าวสารและข้อมูล เป็นการให้ข้อมูลข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์เพื่อนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน กิจกรรมประเภทนี้จัดขึ้นเพื่อป้องกันการลืมหืมสื่อ ส่งเสริมความรู้ความคิดในรูปของการให้บริการความรู้ผ่านสื่อมวลชนทุกชนิด รวมทั้งสื่อต่าง ๆ ที่ประชาชนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง เช่น ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน ห้องสมุดประชาชนจังหวัดและอำเภอ การจัดการศึกษาทางวิทยุ - โทรทัศน์ วัสดุทัศนศึกษา และบริการด้านเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ

3. การให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะด้านอาชีพ เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในการประกอบอาชีพ กิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ การฝึกทักษะอาชีพต่าง ๆ ในโรงเรียนผู้ใหญ่ประจำที่ โรงเรียนฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ การจัดการศึกษาในรูปกลุ่มสนใจ เป็นต้น

แม้ว่ารัฐบาลพยายามขยายบริการการศึกษานอกโรงเรียนออกไปอย่างกว้างขวาง แต่ก็ยังไม่สามารถให้บริการแก่ประชาชนได้ทั่วถึง (กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2527 : 12) เพราะประชาชนส่วนใหญ่มีภาระในการประกอบ

อาชีพ และอยู่ห่างไกลไม่สามารถไปรับบริการได้ กรมการศึกษานอกโรงเรียน จึงได้จัดการศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์ขึ้นโดยใช้ระบบการศึกษาทางไกล ซึ่งเป็น ระบบการเรียนการสอนที่ผู้เรียนไม่ต้องมาเข้าเรียนในชั้นเรียนเป็นประจำ ถือ ผู้สอนกับผู้เรียนแม้จะอยู่ห่างไกลกันก็สามารถจะทำกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกันได้ โดยอาศัยสื่อการเรียนการสอนหลายประเภทประกอบกันซึ่งได้แก่ ตำรา กุญแจเรียน เอกสารสิ่งพิมพ์ รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ ตลอดจนบริการในรูปของศูนย์ การเรียนหรือการพบกลุ่ม การเรียนการสอนทางวิทยุและไปรษณีย์ที่จัดอยู่ในปัจจุบัน ภาคหวังให้ผู้เรียนศึกษาจากบทเรียนทางไปรษณีย์หรือกุญแจเรียนที่จัดส่งไปให้แล้วรับฟัง บทเรียนทางวิทยุเพิ่มเติม และไปรวมกิจกรรมในกลุ่มผู้เรียนในหลักสูตรเดียวกันโดยมี ครูประจำกลุ่มเป็นผู้ประสานให้เกิดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี นอกจากนี้ยังใช้สื่อ ประกอบต่าง ๆ เช่น เอกสารประกอบการเรียน เทป ทัศนัยการเรียน แหล่ง วิทยากรต่าง ๆ ตลอดจนบุคลากรและทรัพยากรในท้องถิ่น (กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2527 : 42)

การจัดการเรียนการสอนทางวิทยุและไปรษณีย์ที่กรมการศึกษานอกโรงเรียน จัดอยู่ในปัจจุบันแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ (1) การจัดการศึกษาแบบกลุ่มสนใจทาง วิทยุและไปรษณีย์ (2) การจัดการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน และ (3) การจัดการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4 การจัดการศึกษาทั้งสาม ประเภทนี้ได้ทำเป็นโครงการทดลองเมื่อปี พ.ศ. 2520 โดยได้รับความช่วยเหลือจาก ธนาคารโลก มีศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเหนือและศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ภาคใต้ เป็นผู้ดำเนินการทดลองติดตามงานจนเข้าสู่ระยะปฏิบัติการจริงในปี พ.ศ. 2524 จึงได้ขยายงานออกไปครบ 4 ภาค ซึ่งครอบคลุมพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ ในแต่ละภาค ในปัจจุบันกรมการศึกษานอกโรงเรียนได้ขยายการศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์สายสามัญ ออกไปจนถึงระดับ 5 และได้เปิดดำเนินการที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคทั้ง 4 ภาค

การเรียนการสอนทางวิทยุและโทรทัศน์ เป็นการ เรียนในระบบเปิดและจัด
การเรียนการสอนในระบบการสอนทางไกล เป็นการ เรียนด้วยตนเองโดยอาศัยสื่อ
การเรียนทางวิทยุและโทรทัศน์เป็นสำคัญ สื่อการเรียนที่เป็นสื่อหลัก ได้แก่ เอกสาร
ตำรา หรือคู่มือเรียน นอกจากนี้ยังมีสื่อเสริมซึ่งได้แก่ รายการวิทยุ เทป และ
การพบกลุ่ม ถ้าสื่อเหล่านี้ใช้ได้ดี มีประสิทธิภาพ ก็จะสามารถนำไปปรับใช้ใน
โรงเรียนภาคปกติ หรือใช้เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนในโรงเรียนภาคปกติได้
(สุนทร โกทรบรรเทา 2523 : 29) ทั้งนี้เพื่อเป็นการสนับสนุนและสอดคล้องกับ
แผนการศึกษา ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) ที่ว่า มุ่งให้ "เยาวชนและ
ประชาชนมีโอกาสได้ศึกษาอย่างต่อเนื่อง และสามารถปรับโอนผลการเรียนได้ในทุก
ระดับ ทุกประเภทการศึกษา ทั้งในและนอกระบบโรงเรียนตามกำลังความสามารถ
และความต้องการของแต่ละบุคคล"

เมื่อพิจารณาในแง่ของสื่อการเรียนจะเห็นว่า การเรียนทางวิทยุและโทรทัศน์
นั้นสื่อการเรียนมีบทบาทสำคัญยิ่ง และต้องมีคุณภาพพร้อมที่จะเอื้อให้ผู้เรียนสามารถ
เรียนได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นก็คือทั้งตำรา คู่มือเรียน บทเรียนทาง
วิทยุและโทรทัศน์ อย่างไรก็ตามตั้งแต่เริ่มดำเนินการมา ยังไม่มีการศึกษาวิจัยออกมา
อย่างเด่นชัดว่า คู่มือเรียนทางวิทยุและโทรทัศน์ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนั้น มีคุณภาพ
ประสิทธิภาพเพียงใด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะศึกษาในเรื่องนี้ โดยจะมุ่งไปที่การสอบ
ถามความคิดเห็น ของครูประจำกลุ่ม ซึ่งเป็นผู้ใช้สื่อการเรียนโดยตรงว่า เขามีความ
คิดเห็นต่อกู่มือเรียนทางวิทยุและโทรทัศน์อย่างไร โดยจะศึกษาเฉพาะวิชาภาษาไทย
และเฉพาะในเขตภาคเหนือเท่านั้น ผลจากการศึกษาจะนำมาใช้เป็นแนวทางในการ
พัฒนาสื่อการเรียนให้ดีขึ้น ตลอดจนนำข้อเสนอแนะที่ได้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียน
การสอนการศึกษาผู้ใหญ่ทางวิทยุและโทรทัศน์ให้ เป็นผลดียิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษากันว่า

1. เพื่อศึกษาความึกเห็นของครูประจำกลุ่มที่มีต่อคู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ วิชาภาษาไทย 2 ในหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 โดยจะสอบถามความึกเห็นในด้านเนื้อหา การใช้สำนวนภาษา ทักษะที่คาดว่าผู้เรียนจะได้รับ กิจกรรมการประเมินผล และรูปแบบการเสนอคู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์
2. เพื่อเปรียบเทียบความึกเห็นของครูประจำกลุ่ม ที่มีต่อคู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ วิชาภาษาไทย 2 หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 โดยใช้ เพศ อายุ และประสบการณ์ในการทำงานเป็นตัวแปรในการเปรียบเทียบ

ความสำคัญของการศึกษากันว่า

1. มีจากการศึกษารังนี้จะให้ข้อเสนอแนะโดยตรงแก่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเหนือ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดทำคู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ วิชาภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ผลจากการศึกษารังนี้จะเป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้องในการผลิตคู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ ทั้งในระดับส่วนกลาง คือ งานวิทยุและไปรษณีย์ กรมการศึกษานอกโรงเรียน และส่วนภูมิภาค คือ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาค รวมทั้งหน่วยงานอื่น ในการปรับปรุงคุณภาพคู่มือเรียน ทางวิทยุและไปรษณีย์ในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการศึกษากันว่า

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา จะศึกษาความึกเห็นของครูประจำกลุ่มที่มีต่อคู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ วิชาภาษาไทย 2 หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 โดยแยกเนื้อหาที่จะศึกษาออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ของบทเรียน การใช้สำนวนภาษา ทักษะที่คาดว่าผู้เรียนจะได้รับ กิจกรรมการประเมินผล และรูปแบบการเสนอคู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ ศึกษาเฉพาะจังหวัดในเขตภาคเหนือที่จัดทำเนื้องาน การศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์ระดับ 3 ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ 16 จังหวัด คือ เชียงราย เชียงใหม่ ลำปาง แม่ฮ่องสอน ลำพูน แพร่ น่าน พะเยา อุตรดิตถ์ พิษณุโลก สุโขทัย พิจิตร ตาก กำแพงเพชร เพชรบูรณ์ และนครสวรรค์

3. ขอบเขตด้านเวลา การศึกษารั้วนี้ได้กระทำในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2529 คือระหว่างเดือนพฤศจิกายน - มีนาคม 2530 สำหรับคู่มือ เรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ วิชาภาษาไทย 2 นั้น เป็นคู่มือเรียนที่นักศึกษามูลงทะเบียนเรียน และครูประจำกลุ่มใช้ในการสอนในช่วงเวลาดังกล่าว

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้วนี้ ได้แก่ ครูประจำกลุ่มที่ดำเนินการสอน อยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2529 ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเหนือ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ 16 จังหวัด มีจำนวนทั้งสิ้น 340 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้วนี้สุ่มจากประชากรข้างต้นมาร้อยละ 50 ได้จากกลุ่มตัวอย่าง 170 คน ดังรายละเอียดวิธีการสุ่มในบทที่ 3

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ คุณลักษณะของครูประจำกลุ่ม แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. เพศ แบ่งออกเป็น

1.1 ชาย

1.2 หญิง

2. อายุ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยถือช่วงอายุของประชากรเป็นเกณฑ์

ได้แก่

2.1 ต่ำกว่า 30 ปี ถือเป็นกลุ่มครูที่มีอายุน้อย

- 2.2 30 ปีขึ้นไป ถือเป็นกลุ่มกรูที่มีอายุมาก
3. ประสิทธิภาพในการทำงาน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ
 - 3.1 เป็นกรูประจำกลุ่มมาแล้วไม่เกิน 3 ปี
 - 3.2 เป็นกรูประจำกลุ่มตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป

ตัวแปรตาม แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความคิดเห็นของกรูประจำกลุ่มที่มีต่อคู่มือเรียนทางวิทยุและโปรแกรมวิชาภาษาไทย 2 แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่
 - 1.1 เนื้อหา
 - 1.2 การใช้ส่วนวนภาษา
 - 1.3 ทักษะที่คาดว่าจะเรียนจะได้อะไร
 - 1.4 กิจกรรมการประเมินผล
 - 1.5 รูปแบบการเสนอคู่มือเรียนทางวิทยุและโปรแกรม
2. ข้อเสนอแนะทั่วไปของกรูประจำกลุ่มที่มีต่อคู่มือเรียนทางวิทยุและโปรแกรม

สมมติฐานในการวิจัย

1. กรูประจำกลุ่มเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อคู่มือเรียนทางวิทยุและโปรแกรมวิชาภาษาไทย 2 หลักสูตรการฝึกภาษาใหญ่แบบเบ็คเสร็จระดับ 3 ในเนื้อหาทั้ง 5 ด้าน ต่างกัน
2. กรูประจำกลุ่มที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อคู่มือเรียนทางวิทยุและโปรแกรมวิชาภาษาไทย 2 หลักสูตรการฝึกภาษาใหญ่แบบเบ็คเสร็จระดับ 3 ในเนื้อหาทั้ง 5 ด้าน ต่างกัน
3. กรูประจำกลุ่มที่มีประสิทธิภาพในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อคู่มือเรียนทางวิทยุและโปรแกรมวิชาภาษาไทย 2 หลักสูตรการฝึกภาษาใหญ่แบบเบ็คเสร็จระดับ 3 ในเนื้อหาทั้ง 5 ด้าน ต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์ (ว.ปศ.) หมายถึง การจัดการศึกษาทางไกลผ่านสายสามัญ ที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนจัดให้แก่ประชาชนที่อยู่นอกระบบโรงเรียน โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลัก 3 อย่าง คือ การศึกษาทบทวนทางไปรษณีย์ การรับฟังบทเรียนทางวิทยุ และการพบกลุ่มประจำกลุ่ม การศึกษาในครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะในหลักสูตร การศึกษานานาชาติแบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 เท่านั้น

2. การศึกษานานาชาติแบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 หมายถึง การจัดการเรียนการสอนการศึกษานานาชาติแบบต่อเนื่องตามหลักสูตรการศึกษานานาชาติแบบเบ็ดเสร็จของกรมการศึกษานอกโรงเรียนซึ่งเทียบความรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการศึกษาก่อนปกติของกระทรวงศึกษาธิการ การเรียนการสอนการศึกษานานาชาติแบบเบ็ดเสร็จทางวิทยุและไปรษณีย์ใช้เวลาเรียน 1 ปี 6 เดือน หรือไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิตในระดับ 3 และ 50 หน่วยกิตในระดับ 4 จึงจะจบตามหลักสูตร

3. ครูประจำกลุ่ม หมายถึง ผู้ที่ผ่านการอบรมและได้รับการแต่งตั้งจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเหนือ ให้ทำหน้าที่แนะนำ ช่วยเหลือ แก้ปัญหาการเรียน ดูแล เป็นที่ปรึกษาของผู้เรียน และประสานงานกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาค และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด และเป็นลูกจ้างชั่วคราวของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด หรือศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคที่ตนสังกัดอยู่

4. ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเหนือ (สณน.) เป็นส่วนราชการสังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน ตั้งอยู่ที่จังหวัดลำปาง มีหน้าที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการศึกษานอกโรงเรียนในด้านวิชาการ ปฏิบัติงาน ประสานงาน วางแผนงาน และให้ความช่วยเหลือแก่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด 16 จังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบ ได้แก่ แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง พะเยา เชียงราย แพร่ น่าน อุตรดิตถ์ พิจิตร พิษณุโลก สุโขทัย ตาก กำแพงเพชร เพชรบูรณ์ พิจิตร และนครสวรรค์

5. คู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ คือ บทเรียนด้วยตนเองที่ใช้เป็นสื่อหลักในการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานิวไฮแบบเบ็ดเสร็จ คู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ที่ศึกษาครั้งนี้ หมายถึง คู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ วิชาภาษาไทย 2 ในหลักสูตรการศึกษานิวไฮแบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเหนือ

6. ความคิดเห็นต่อคู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ หมายถึง ความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อคู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์วิชาภาษาไทย 2 หลักสูตรการศึกษานิวไฮแบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 โดยแบ่งความคิดเห็นเป็น 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา การใช้สำนวนภาษา ทักษะที่กล่าวว่าคุณเรียนจะได้รับกิจกรรมการประเมินผล และรูปแบบการเสนอคู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์

7. วิชาภาษาไทย 2 หมายถึง วิชาที่กำหนดให้มีในหลักสูตรการศึกษานิวไฮแบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 เป็นวิชาบังคับที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียนวิชาภาษาไทย มี 11 รายวิชา คือ วิชาภาษาไทย 1 - 11 วิชาภาษาไทย 2 เป็นวิชาบังคับเรียนในระดับ 3 เนื้อหาวิชาเน้นทักษะในการ ฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งมีความง่ายของเนื้อหาเทียบเท่ากับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนภาคปกติ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่นำมาเสนอในบทนี้แยกเป็น 5 หัวข้อ ดังนี้

1. ความเป็นมาของการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ
2. การศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์
3. การพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
4. หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 วิชาภาษาไทย 2
5. งานวิจัยที่เกี่ยวกับความถนัดของครูที่มีต่อคู่มือเรียน

1. ความเป็นมาของการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ

การศึกษาผู้ใหญ่ในประเทศไทย ได้เริ่มขึ้นหลังจากที่มีการสำรวจสำมะโนประชากร เมื่อปีพุทธศักราช 2480 ซึ่งพบว่าพลเมืองไทยที่มีอายุตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ถึงร้อยละ 68.8 รัฐบาลในสมัยนั้นจึงได้เริ่มต้นจัดการศึกษาผู้ใหญ่ ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2483 เป็นต้นมา โดยเน้นการอ่านออกเขียนได้ และคิดเลขเป็น

กองานักการศึกษาผู้ใหญ่ได้ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ขึ้นอ่านออกเขียนได้ นี้ ให้ครอบคลุมเนื้อหาในสิ่งที่ป็นสาระในการดำรงชีวิตใ้ปากขึ้น เรียกว่า มุคสารการศึกษาผู้ใหญ่ (Fundamental Adult Education) นั่นคือ นอกจากจะสอนให้อ่านออกเขียนได้ และคิดเลขเป็นแล้ว มุ่งให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจเบื้องต้น เกี่ยวกับการอาชีพ การเกษตร การอนามัย สาธารณสุข ประเพณี วัฒนธรรมและหน้าที่พลเมืองด้วย

ต่อมาในปีพุทธศักราช 2508 ได้มีการประชุมเกี่ยวกับการศึกษาผู้ใหญ่ชั้นที่ กรุงเทพมหานคร ประเทศอิหร่าน ที่ประชุมเห็นว่า การสอนให้อ่านออกเขียนได้ที่จัก อยู่ในโลกปัจจุบัน ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นประชากร ที่อาศัยอยู่ในชนบท เนื้อหาสาระที่เรียนยังไม่สนองความต้องการและไม่สามารถนำไป ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพราะสิ่งที่เป็สาระสำคัญเบื้องต้นในท้องถิ่นหนึ่ง อาจจะไม่ สอดคล้องกับอีกท้องถิ่นหนึ่งก็ได้ การประชุมครั้งนี้จึงได้มีมติว่า การสอนการอ่านออก เขียนได้ ควรจะให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นจริง ๆ เพื่อว่าชาวชนบทใน ท้องดินนั้น ๆ จะได้นำความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันให้มากยิ่งขึ้น สิ่งที่นำมาเป็น เนื้อหาสาระในการสอนอ่านออกเขียนได้จะต้องให้สอดคล้องกับปัญหา และความต้องการ ของท้องถิ่น และให้เรียกการอ่านออกเขียนได้แบบนี้ว่า Functional Literacy ซึ่งในภาษาไทยใช้คำว่า การอ่านออกเขียนได้แบบเบ็ดเสร็จ ดังนั้นการจัดการศึกษา สำหรับประชาชนวัยผู้ใหญ่ตามแนวคิดดังกล่าวจึงเรียกว่า "การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ" (Functional Adult Education) (สุนทร โคตรบรรเทา 2526 : 5 - 7)

ในปี พ.ศ. 2511 ได้เริ่มมีโครงการการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน ระยะที่หนึ่งขึ้น โดยมีการแก้ไขปรัชญาและวิธีการเรียนการสอน จัดบทเรียนให้มีลักษณะ ที่นักศึกษาจะนำไปใช้ประโยชน์ได้ตั้งแต่เริ่มเรียน จากการประเมินพบว่า ประชาชนที่ อ่านหนังสือไม่ได้มีความสนใจอยากมาเรียน เมื่อได้มาเรียนแล้วผู้เรียนสามารถอ่านหนังสือ ได้ แต่การเขียนยังไม่คืบหน้า อย่างไรก็ตาม แม้โครงการนี้จะประสบผลสำเร็จในค่าน การอ่าน การเขียน และการจูงใจต่อการมาเรียนของผู้ใหญ่พอสมควร แต่ในด้านอาชีพ ยังไม่บรรลุเป้าหมายเท่าที่ควร นอกจากนี้พบว่า โครงการนี้ประสบปัญหาหลายประการ เป็นคั่นว่า ความสามารถของครู ขาดแคลนวิทยากร และปัญหาเกี่ยวกับตำรา แบบเรียน (กรมสามัญศึกษา 2520 : 3)

โครงการการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานของประเทศไทย ระยะที่สอง เริ่มเมื่อปี พ.ศ. 2513 ได้ทำการทดลองที่จังหวัดลำปาง และจังหวัด แพร่ (กรมสามัญศึกษา 2520 : 50) กระทรวงศึกษาธิการเห็นว่า โครงการนี้

สามารถสนองความต้องการของประชาชนในชนบทได้เป็นอย่างดี จึงขยายการศึกษา
ผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จเพิ่มขึ้นในท้องถิ่นอื่น ๆ รวมทั้งจัดการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขึ้น
อีกหลายประเภท ได้แก่ ประเภทชั้นเรียน ประเภทอาสาสมัครเรียนสอน ประเภท
นักศึกษาวิทยาลัยครูสอน ประเภทพระภิกษุสอน ประเภทในหน่วยทหาร และเบ็ดเสร็จ
สำหรับชาวเขา

ความหมายของการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ

นักการศึกษาผู้ใหญ่ได้ให้ความหมายของการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จแตกต่างกัน
เป็นต้นว่า มาทิว (Mathur. 1972 : 7) ให้ความหมายว่า การศึกษาแบบ
เบ็ดเสร็จเป็นการให้ทักษะที่จำเป็นแก่ผู้เรียน ทำให้เขาเหล่านั้นประกอบอาชีพได้อย่าง
มีประสิทธิภาพ และใช้ประโยชน์ให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เขาอาศัยอยู่

องค์การยูเนสโก ได้ให้ความหมายว่า การศึกษาแบบเบ็ดเสร็จ เป็นการรู้
หนังสือถึงขั้นที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ คือผู้เรียนมีความรู้เพียงพอที่จะร่วมกิจกรรม
ที่ต้องใช้ทักษะ การรู้หนังสือในกลุ่มหรือชุมชนที่ผู้นั้นเป็นสมาชิกได้อย่างมีประสิทธิภาพ
และทำให้เกิดทักษะในการพัฒนาตนเองและชุมชน (อภิสักดิ์ ตรีภูมิตน 2520 : 13)

สำหรับในวงการการศึกษาผู้ใหญ่ของไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2518 : 5) ได้ให้นิยามของการศึกษา
ผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จว่า เป็นการศึกษาที่จัดเพื่อให้ผู้ใหญ่ได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียน
ซึ่งจะช่วยให้เขาสามารถปรับปรุงชีวิต ความเป็นอยู่ เศรษฐกิจ และสังคมให้ดีขึ้น
นอกจากนี้ยังต้องการให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ทางเกษตรกรรมแผนใหม่และความรู้ด้าน
อื่น ๆ เพื่อช่วยเพิ่มพูนรายได้ให้สูงขึ้น มีฐานะทางการเงินที่มั่นคง มีความรู้เกี่ยวกับ
อนามัย และการวางแผนครอบครัวมีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง มีความรับผิดชอบ
ด้านหน้าที่พลเมือง และสามารถอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น เพื่อประโยชน์
ในการค้นคว้าหาความรู้ อันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง

ปรัชญาการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็คเสรีจ

ปรัชญาการศึกษาผู้ใหญ่ในประเทศไทยนั้น มุ่งให้คนคิด เป็นเป็นประการสำคัญ ซึ่งแนวคิดนี้ โกวิท วรพิพัฒน์ ได้ให้คำอธิบายภายใต้ความเชื่อที่ว่า มนุษย์เราทุกคน ต้องการความสุข และจะมีความสุขได้ เมื่อตนเองและสิ่งแวดล้อมกลมกลืนกัน คนที่คิดเป็นคือบุคคลที่สามารถรู้และเห็นปัญหา เห็นสาเหตุและที่มาของปัญหานั้น ๆ สามารถเลือกทางแก้ปัญหาได้เหมาะสม จนสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยใช้ข้อมูลประกอบการคิดอย่างน้อย 3 ประการ คือ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวิชาการ (โกวิท วรพิพัฒน์ 2518 : 8 - 9)

เนื่องจากโครงการการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็คเสรีจขั้นพื้นฐาน ประสบผลสำเร็จ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้นำเอาหลักการของการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็คเสรีจมาใช้ในการศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญระดับ 3 - 4 ชั้นใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพและปัญหาของสังคมไทยในปัจจุบันมากขึ้น เน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาเล่าเรียนในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเอง และสังคมใกล้ตัว เพื่อให้สามารถนำวิชาความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างจริงจัง และได้เปลี่ยนชื่อจากการศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ เป็นการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็คเสรีจระดับ 3 - 4

หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็คเสรีจระดับ 3 - 4 ได้ยกกว้างขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 และเริ่มทำการทดลองใช้ในโรงเรียน 6 แห่ง คือ (1) ศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่ภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ (2) โรงเรียนผู้ใหญ่ของศูนย์อบรมการศึกษาผู้ใหญ่ จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีชื่อย่อว่า ศ.อ.ศ.อ. (3) โรงเรียนผู้ใหญ่ไทยเกรียง ซึ่งเป็นโรงเรียนผู้ใหญ่ในโรงงานอุตสาหกรรม (4) โรงเรียนผู้ใหญ่สัมมาชีวะศิลป์ บางพระ ชลบุรี (5) โรงเรียนในทดลองของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน และ (6) โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม ซึ่งเป็นโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา (กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2522 : คำนำ)

ปัจจุบันนี้ การศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญระดับ 3 - 4 ได้เปิดสอนตามหลักสูตร การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4 ตามโรงเรียนผู้ใหญ่ทั่วไป และประกาศ ใช้เป็นหลักสูตรทั่วไปตั้งแต่วันที่ 11 กันยายน 2522 เป็นต้นมา (สุนทร โคตรบรรเทา และวิชัย ภูชนะกุล 2526 : 61)

สาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4

หลักการสำคัญของหลักสูตร มี 4 ประการ คือ

1. เป็นการศึกษาที่จัดเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ที่ไม่ได้เรียนในระบบโรงเรียน ภาคปกติได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอันเป็นพื้นฐานสำหรับประกอบอาชีพตามความสนใจ หรือเพื่อปรับปรุงและส่งเสริมอาชีพที่ทำอยู่แล้วให้ดีขึ้น
2. เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียน นำประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนไปใช้ ให้เป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาชีวิตประจำวันและเป็นพื้นฐานสำหรับปรับปรุงการดำรง ชีวิตของตนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม สิ่งแวดล้อมและวิทยาการใหม่ ๆ
3. เป็นการศึกษาที่มุ่งสร้างเอกภาพของชาติโดยส่วนรวมเป็นหลักใหญ่ แต่ให้สอดคล้องกับสภาพการแก้ปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นได้
4. เป็นการศึกษาที่มุ่งอบรมให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัย รู้จักสิทธิหน้าที่ของ พลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4 นั้นมุ่ง ให้ผู้เรียนรู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา โดยคำนึงถึงกระบวนการคิด ซึ่งต้องอาศัยระบบข้อมูล พื้นฐาน 3 ประการ คือ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ข้อมูลเกี่ยวกับสังคม สิ่งแวดล้อม และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวิชาการ

ผู้เรียนที่ผ่านการศึกษิตตามหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จแล้ว ควรมีคุณลักษณะ ดังนี้

1. เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และวัฒนธรรมอันดีงาม
2. เป็นพลเมืองดี มีศีลธรรม มีระเบียบวินัย รู้จักสิทธิและหน้าที่ของ พลเมืองในระบอบประชาธิปไตย ตลอดจนความรับผิดชอบตนเอง ครอบครัวและสังคม

5. มีความรู้ความสามารถและทักษะเพียงพอแก่การประกอบอาชีพ การศึกษาเพิ่มเติมหรือการดำเนินชีวิต ทั้งนี้ให้คำนึงถึงการได้มาหาไทยที่ถูกต้อง และการมีพื้นฐานความรู้เพียงพอที่จะแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

4. เฝ้าดูปัญหาการเมือง เศรษฐกิจ สังคมของประเทศ รู้จักพิจารณาและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

5. มีเจตคติที่ดีต่อสังคมชาติทุกชนชาติ ฝึกให้หยั่ง อดทน ประหยัด ตลอดจนรู้จักสงวนและบำรุงรักษาสารานสมบัติ และทรัพยากรธรรมชาติ ให้เกิดประโยชน์ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ในกำหนดโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษานี้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4 นั้นผู้เรียนจะต้องเรียนเป็นระบบหน่วยกิต และจะต้องผ่านในรายวิชาที่เรียน แต่ถ้าไม่ผ่านวิชาใดอาจเรียนซ้ำได้ใหม่หรือเรียนวิชาอื่นแทน โดยที่ผู้เรียนจะต้องเรียนทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือกรวมแล้วไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และ 50 หน่วยกิต ในระดับ 3 และระดับ 4 ตามลำดับ จึงจะถือว่าจบหลักสูตร รายละเอียดโครงสร้างของหลักสูตร แสดงในตาราง 1 - 2 ต่อไปนี้

ตาราง 1 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นแบบเบ็ดเสร็จระดับ 3

หมวดวิชา	จำนวนหน่วยกิต		หมายเหตุ
	วิชาบังคับ	วิชาเลือก	
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	12 ส.1, ส.2, ส.3, ส.4	—	เรียนรายวิชาใดก่อนก็ได้
ภาษาไทย	4 ท.1, ท.2	4 ท.6, ท.11	การเลือกเรียนต้องเป็นไปตามที่กำหนดในโครงสร้างของภาษาไทย
คณิตศาสตร์	—	8 ก.1, ก.2, ก.3	การเลือกต้องเป็นไปตามที่กำหนดในโครงสร้างของวิชาคณิตศาสตร์
วิทยาศาสตร์	—	13 ว.1, ว.2, ว.3 ว.4	เลือกเรียนได้ทุกวิชา
ภาษาอังกฤษ	—	30 อ.1 ถึง อ.10	การเลือกต้องเป็นไปตามที่กำหนดในโครงสร้างของวิชาภาษาอังกฤษ

ตาราง 1 (ต่อ)

หมวดวิชา	จำนวนหน่วยกิต		หมายเหตุ
	วิชาบังคับ	วิชาเลือก	
วิชาชีพ	3 (บังคับเลือก)	เลือกเรียนได้ ไม่เกิน 6 หน่วยกิต	ยกเว้นพระภิกษุสามเณร ไม่ต้องเรียนวิชาชีพ ทั้งวิชาบังคับและ วิชาเลือก
รวม	19	11	นักศึกษาที่เป็นพระภิกษุ สามเณรให้เรียนวิชา บังคับ 16 หน่วยกิต วิชาเลือกสามัญ อย่างน้อย 14 หน่วยกิต
	30		

ตาราง 2 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษานิวซีแลนด์แบบเบ็ดเสร็จระดับ 4

หมวดวิชา	จำนวนหน่วยกิต		หมายเหตุ
	วิชาบังคับ	วิชาเลือก	
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	13 ส.5,ส.6,ส.7	—	เรียนรายวิชาเลือกก่อนก็ได้
ภาษาไทย	7 ท.3,ท.4,ท.5	9 ท.7,ท.8,ท.9 ท.10,ท.11	การเลือกต้องเป็นไปตามที่กำหนดในโครงสร้างของวิชาภาษาไทย
คณิตศาสตร์	—	22 ค.1,ค.2,ค.3 ค.4,ค.5,ค.6	การเลือกต้องเป็นไปตามที่กำหนดในโครงสร้างของวิชาคณิตศาสตร์
วิทยาศาสตร์	—	13 ว.1,ว.2, ว.3,ว.4	เลือกเรียนได้ทุกวิชาถ้ายังไม่ได้เรียนมาก่อนในระดับ 3
ภาษาอังกฤษ	—	30 อ.1 ถึง อ.10	การเลือกต้องเป็นไปตามที่กำหนดในโครงสร้างของวิชาภาษาอังกฤษ

ตาราง 2 (ต่อ)

หมวดวิชา	จำนวนหน่วยกิต		หมายเหตุ
	วิชาบังคับ	วิชาเลือก	
วิชาชีพ	3 บังคับเลือกและ ไม่เลือกซ้ำกันที่ เรียนในระดับ 3	เลือกเรียนได้ไม่เกิน 12 หน่วยกิต และไม่ ซ้ำกันที่เรียนมาใน ระดับ 3	พระภิกษุสามเณรไม่ต้อง เรียนวิชาชีพทั้งวิชา บังคับและวิชาเลือก
รวม	23	27	สำหรับนักศึกษาที่เป็น พระภิกษุสามเณรให้เรียน วิชาบังคับ 20 หน่วยกิต วิชาเลือกสามัญอย่าง น้อย 30 หน่วยกิต
	50		

2. การศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์

ในปัจจุบันความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจดำเนินไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ทุกคนต้องศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ จึงจะดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข แต่ในสภาพความเป็นจริง ประชากรไทยประมาณร้อยละ 80 อาศัยอยู่ในชนบท มีโอกาสได้รับความรู้ น้อย เนื่องจากแหล่งบริการทางการศึกษา ข้าราชการ ทั่ว ๆ มักจำกัดอยู่แต่ในเขตเมือง ดังนั้นประชาชนในชนบทส่วนใหญ่ต้องประสบปัญหาทั้งทาง ค่านาชีพ สุขภาพอนามัย เศรษฐกิจ ภัยเหตุนี้นรัฐจึงเห็นความสำคัญในการ จัด การศึกษานอกโรงเรียนขึ้น ควบคู่ไปกับการศึกษาในระบบโรงเรียน แต่การจัดการ การศึกษานอกโรงเรียนดังกล่าว ก็ยังไม่สามารถสนองความต้องการของสังคมได้อย่าง ทั่วถึง เนื่องจากยังมีประชาชนอีกเป็นจำนวนมากที่ไม่สามารถรับบริการการศึกษา ดังกล่าวได้ เพราะต้องทำมาหาเลี้ยงชีพและอาศัยอยู่กระจัดกระจายห่างไกล ดังนั้น สื่อมวลชนประเภทวิทยุและการสื่อสารทางไปรษณีย์ จึงได้รับการพิจารณาเพื่อนำมาใช้ ในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อประชาชนดังกล่าวจะได้มีโอกาสศึกษา อย่างกว้างขวาง และเต็มที่ตามโอกาสอันควร จึงได้จัดโครงการการศึกษานอก โรงเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ขึ้น (กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2523 : 1 - 4)

วัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ สรุปได้ ดังนี้

1. เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนที่ขาดหรือพลากโอกาสทางการศึกษาได้ เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการนำไปปรับปรุง ชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น

2. เพื่อส่งเสริมประชาชนให้เกิดความเชื่อมั่นในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยมีความยึดมั่น เทิดทูนในชาติ ศาสนา และ พระมหากษัตริย์

3. เพื่อเสริมสร้างความรู้หนังสือ และยกระดับการศึกษาของประชาชน และเกิดความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

4. เพื่อให้ประชาชนได้รับความรู้ และมีค่าที่สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความถองการของท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต
5. เพื่อส่งเสริมให้เกิดกระบวนการกลุ่มในการเรียนการสอน และปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในการพัฒนาชุมชนหรือสังคมของตน (กรมสามัญศึกษา 2519 : 2 - 3)

หลักการและแนวคิดในการจัดการศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์

การศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์เป็นการศึกษาระบบทางไกล โดยใช้สื่อผสม (Multi Media) ในการเรียนการสอน คือรับฟังรายการวิทยุด้วยตนเองโดยรายการวิทยุเสนอสภาพปัญหา กรณีตัวอย่าง หรือเนื้อหาบางส่วนของวิชาทักษะศึกษา เอกสาร (คู่มือเรียนและเอกสารประกอบอื่น ๆ) ในลักษณะที่คล้าย ๆ กับบทเรียนสำเร็จรูปผสมกับกระบวนการฝึกเป็น สื่อทางเอกสารนี้จะเสนอเนื้อหารายละเอียดทางวิชาการ ซึ่งผู้เรียนเรียนด้วยตนเองเช่นกัน แล้วสรุปหาหนึ่งหรือเดือนหนึ่งหรือภาคเรียนหนึ่งไปพบกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น จากประเด็นที่เขียนไว้ในคู่มือเรียน หรือสรุปประจำกลุ่มฝึกขึ้นใหม่จากสภาพปัญหาทางสังคมที่รับจากรายการวิทยุถึงคราวแล้ว การศึกษาทาง ว.ป.ช. เป็นการศึกษาแบบเปิด คือผู้เรียนจะเรียนตามความถองการของตนเอง และเรียนด้วยตนเองเป็นสำคัญ

สื่อการเรียนสำหรับการศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์

สื่อการเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ได้พัฒนาให้สอดคล้องกับหลักการฝึกฝนด้วยตนเอง ความระบบการศึกษาทางไกล ซึ่งมีสื่อหลักอยู่ 3 สื่อด้วยกันคือ (1) บทเรียนทางวิทยุหรือรายการวิทยุ (2) บทเรียนทางไปรษณีย์หรือคู่มือเรียน เอกสารเสริมการอ่าน ฯลฯ และ (3) สื่อจากการพบกลุ่มโดยมีครูประจำกลุ่มเป็นผู้จัดให้เกิดกลุ่มและเกิดกิจกรรมกลุ่มขึ้น โดยสื่อหลักทั้ง 3 สื่อนี้พยายามจัดทำให้สอดคล้องกับความถองการและเหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ของผู้เรียน ซึ่งมี

ภารกิจที่ควรรับผิดชอบตนเองและครอบครัวในการประกอบอาชีพการงาน และ
ส่วนใหญ่อีกก็อยู่กระจัดกระจายในชนบทห่างไกล (กรมการศึกษานอกโรงเรียน
2527 : 41)

ลักษณะของบทเรียนทางวิทยุ บทเรียนทางวิทยุมีหน้าที่กระตุ้นจิตใจ โดยเสนอ
สาระปัญหา ข้อมูล เหตุการณ์ กรณีตัวอย่าง และให้เนื้อหาทางวิชาการบางส่วน
โดยผู้เรียนฟังครั้งละ 30 นาที แล้วนำประเด็นปัญหาจากสภาพที่เสนอนั้นมาคิดและ
วิเคราะห์หาสาเหตุแห่งปัญหานั้น ๆ นอกจากนี้บทเรียนทางวิทยุมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีรูปแบบของการเสนอรายการต่าง ๆ กัน และมีความหลากหลายของ
รายการไม่ว่าจะเป็นเสียงพูด เสียงดนตรี หรือเสียงประกอบอื่น ๆ
2. ใช้ภาษาง่าย ๆ ชัดถ้อย กระชับรัด ชัดเจนได้ใจความเหมาะสมกับ
สภาพของผู้เรียน
3. บอกประโยชน์และความสำคัญของเนื้อหา
4. มีข้อคิดทิ้งท้ายให้ผู้เรียนนำไปคิดและวิเคราะห์ต่อ
5. เนื้อหาเหมาะสมและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน
6. วิธีการเสนอเนื้อหาให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิดและวิเคราะห์
7. การออกเสียงทางวิทยุใช้วิธีการพูด การเล่า การสนทนาระหว่าง
บุคคลตอบบุคคล ไม่ใช้การอ่าน
8. เสียงที่เปล่งออกมาควรเป็นธรรมชาติ อักษรวิญญูต้อง มีลีลาชวนฟัง

ลักษณะบทเรียนทางไปรษณีย์ บทเรียนทางไปรษณีย์มีหน้าที่ให้ผู้เรียนรายละเอียดย
ทางงานวิชาการ แจกข้อมูล และข้อเสนอแนะให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งผู้เรียน
ได้รับประเด็นปัญหาจากการไปบทเรียนทางวิทยุ แล้วอ่านข้อมูลรายละเอียดยทางงาน
วิชาการและข้อเสนอแนะให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ในบทเรียนทางไปรษณีย์หรือคู่มือเรียน
นอกจากนี้บทเรียนทางไปรษณีย์ ยังประกอบด้วยลักษณะต่อไปนี้

1. มีคำแนะนำการ เรียนตามบทเรียนอย่างชัดเจน
2. บอกประโยชน์ที่สำคัญ และจุดมุ่งหมายของการเรียน
3. มีเนื้อหาวิชาถูกต้องนำไปใช้ในวิถีชีวิตประจำได้
4. เสนอเนื้อหาเป็นตอน ๆ มีกิจกรรม การประเมินผลตัวเองให้ผู้เรียน

ตอบตนเองเป็นระยะ ๆ

5. มีการเสริมแรงผู้เรียนในมาเรียน
6. จัดแหล่งข้อมูลที่จะได้ศึกษาเพิ่มเติม
7. รูปเล่มกระชับรัด ตัวอักษรใหญ่ ใช้ภาษาง่ายชัดเจน

ลักษณะกลุ่มเรียนทาง ว.ปท. กลุ่มผู้เรียนทาง ว.ปท. มีหน้าที่อภิปราย ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกัน หรือประเด็นปัญหาจากบทเรียนทางวิทยุหรือบทเรียน ทางไปรษณีย์เพื่อช่วยกันเสนอข้อคิด ความคิดเห็น เหตุผล เพื่อร่วมกันพิจารณา ถัดคิดใจ และทำกิจกรรมร่วมกัน โดยมีครูประจำกลุ่ม เป็นผู้ให้คำปรึกษา นอกจากนั้นกลุ่มผู้เรียนยังมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีผู้นำอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
2. มีประเด็นอภิปราย ซึ่งนำมาจากปัญหาของสมาชิกในกลุ่ม หรือปัญหา ในท้องถิ่น หรือจากบทเรียนทางวิทยุ บทเรียนทางไปรษณีย์
3. สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
4. มีการสรุปผลการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อพิจารณาตัดสินใจในการ แก้ปัญหา
5. มีการทำกิจกรรมที่เป็นไปตามข้อตกลงของกลุ่ม

ลักษณะครูประจำกลุ่ม

ครูประจำกลุ่มเป็นผู้ประสานงานให้เกิดกลุ่มผู้เรียน เกิดการอภิปราย กลุ่มเป็นที่ปรึกษา คำแนะนำช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาการเรียนของผู้เรียน แนะนำ การลงทะเบียนและการเลือกวิชาเรียน ตรวจแบบฝึกหัด ครูประจำกลุ่มจะได้รับ

การคัดเลือกและแต่งตั้งโดยจังหวัดซึ่งจะอยู่ในหมู่บ้านที่ใกล้กับผู้เรียนหรืออยู่ในระดับอำเภอหรือจังหวัดแล้วแต่ความเหมาะสมในการปฏิบัติงานและความสะดวกต่อผู้เรียน

3. การพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

การพัฒนาหลักสูตร

ในช่วงการทดลอง โครงการ ว.ปอ. ได้จัดทำในการ 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรกลุ่มสนใจ และหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4 สำหรับหลักสูตรกลุ่มสนใจนั้น ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนภาคได้พัฒนาหลักสูตรของตนเอง เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจ สภาพความต้องการและปัญหาของแต่ละภาค ฉะนั้นแต่ละภาคจึงจัดเนื้อหาแตกต่างกันไปตามสภาพของท้องถิ่น ส่วนหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4 ทาง ว.ปอ. ใช้หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4 พุทธศักราช 2522 เทียบเท่าชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 6) และมีมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2521 หลักสูตรนี้ ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนภาคเหนือ และภาคใต้ เป็นผู้เริ่มทำการทดลองก่อน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2521 เป็นต้นมา โดยทำการทดลองหลักสูตรระดับ 3 ในปีการศึกษา 2521 และระดับ 4 ปีการศึกษา 2523 แต่สำหรับสื่อการเรียนการสอนนั้นแต่ละภาคได้พัฒนาขึ้นมาใช้กับผู้เรียนในภาคของตน (ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนประจำภาคเหนือ 2525 : 11)

ผู้ที่เรียนจบตามหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 จะต้องเรียนครบ 50 หน่วยกิต โดยเรียนวิชาบังคับ 19 หน่วยกิต และวิชาเลือกอย่างน้อย 11 หน่วยกิต สำหรับระดับ 4 จะต้องเรียนครบ 50 หน่วยกิต โดยเรียนวิชาบังคับ 23 หน่วยกิต และวิชาเลือกอย่างน้อย 27 หน่วยกิต รายละเอียดดังแสดงในตาราง 3 - 4 ต่อไปนี้

ตาราง 3 รายวิชาที่จะเรียนในระดับ 3 การศึกษาทางวิทย์และไปรษณีย์

วิชาบังคับ		วิชาเลือก	
วิชา	หน่วยกิต	วิชา	หน่วยกิต
ภาษาไทย 1	2	ภาษาไทย 6	2
ภาษาไทย 2	2	ภาษาไทย 11	2
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 1	3	คณิตศาสตร์ 1	3
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 2	3	คณิตศาสตร์ 2	3
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 3	3	คณิตศาสตร์ 3	3
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 4	3	วิทยาศาสตร์ 1	4
วิชาชีพร	3	วิทยาศาสตร์ 2	3
		วิทยาศาสตร์ 3	3
		วิทยาศาสตร์ 4	3
		ภาษาอังกฤษ 1-10 วิชาละ	3
		วิชาชีพร	6
รวม	19	รวม	11

หมายเหตุ

1. พระภิกษุสามเณร ให้เลือกเรียนวิชาสามัญแทนวิชาชีพร
2. วิชาเลือกให้เลือกเรียนจากรายวิชาดังกล่าวข้างต้น
อย่างน้อย 11 หน่วยกิต

ตาราง 4 รายวิชาที่จะเรียนในระดับ 4 การศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์

วิชาบังคับ		วิชาเลือก	
วิชา	หน่วยกิต	วิชา	หน่วยกิต
ภาษาไทย 3	3	ภาษาไทย 7	2
ภาษาไทย 4	2	ภาษาไทย 8	2
ภาษาไทย 5	2	ภาษาไทย 9	2
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 5	4	ภาษาไทย 10	1
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 6	4	ภาษาไทย 11	2
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 7	5	คณิตศาสตร์ 1	3
วิชาชีพ	3	คณิตศาสตร์ 2	3
		คณิตศาสตร์ 3	2
		คณิตศาสตร์ 4	4
		คณิตศาสตร์ 5	4
		คณิตศาสตร์ 6	6
		วิทยาศาสตร์ 1	4
		วิทยาศาสตร์ 2-4 วิชาละ	3
		ภาษาอังกฤษ 1-10 วิชาละ	3
		วิชาชีพ	9
รวม	23	รวม	27

- หมายเหตุ
1. วิชาชีพเลือกที่เรียนในระดับ 3 แล้ว จะเรียนซ้ำในระดับ 4 ไม่ได้
 2. พระภิกษุสามเณรให้เลือกเรียนวิชาสามัญแทนวิชาชีพ
 3. วิชาเลือกให้เลือกเรียนจากรายวิชาข้างกลางข้างตนอย่างน้อย 27 หน่วยกิต

ขั้นตอนในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

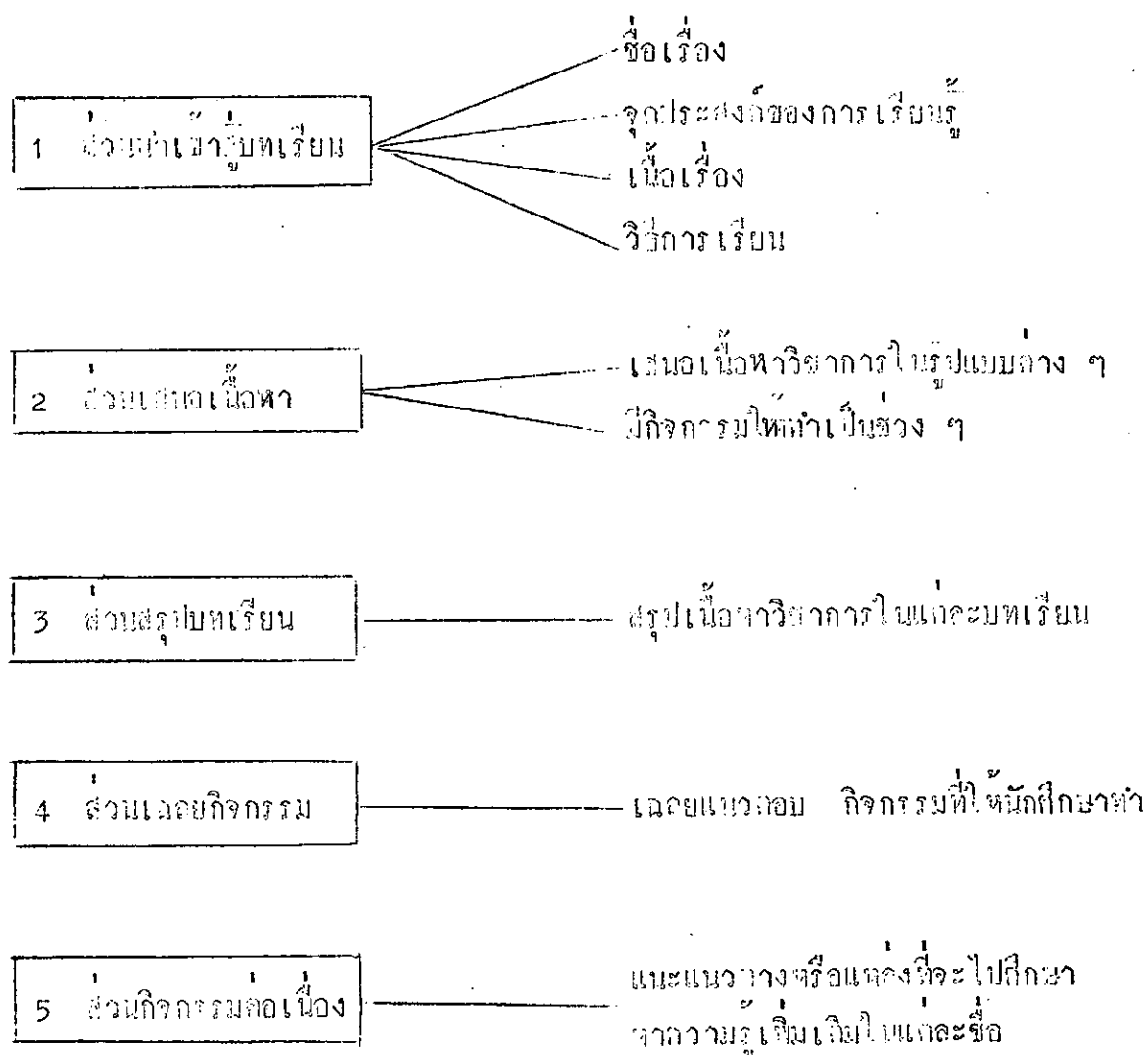
โครงการการศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์ ได้ทดลองรูปแบบการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรูปของการทำงานเป็นกลุ่มโดยการจัดตั้งคณะผู้ผลิตประจำวิชา ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มผู้ผลิต กลุ่มผู้เรียนและเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และกลุ่มผู้ผลิตรายการวิทยุ

ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนวิชาใดวิชาหนึ่ง คณะผู้ผลิตประจำวิชาจะประชุมเพื่อศึกษาหลักสูตรและวิเคราะห์แบ่งแยกเนื้อหาที่จะจัดทำคู่มือเรียน และรายการวิทยุ โดยศึกษาความเหมาะสมของสื่อที่จะเสนอเนื้อหาแต่ละตอน รวมทั้งกำหนดจุดมุ่งหมาย บทบาท และความสัมพันธ์ของคู่มือเรียนและรายการวิทยุ เมื่อได้วางแผนกำหนดเนื้อหา รูปแบบของสื่อแล้ว คณะผู้ผลิตคู่มือ และคณะผู้ผลิตรายการวิทยุก็จะนำเอาแผนดังกล่าวไปพัฒนาโดยเขียนเป็นคู่มือเรียน และจัดทำรายการวิทยุ

คณะผู้ผลิตคู่มือเรียนและคณะผู้ผลิตรายการวิทยุจะประชุมสมาชิกในคณะของตน เพื่อกำหนดงานผลิตสื่อการเรียนการสอนในการปฏิบัติที่ผ่านมา เนื่องจากบุคลากรที่ชำนาญการในด้านงานเขียนคู่มือเรียน และผลิตรายการวิทยุมีไม่เพียงพอ ศูนย์ฯ ภาวจึงต้องติดต่อบุคลากรภายนอกจากหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะจากสถานีวิทยุท้องถิ่น อาจารย์วิชาต่าง ๆ จากมหาวิทยาลัย วิทยาลัยครู และสถานศึกษาระดับมัธยม หรือประถมศึกษา เป็นต้น เพื่อให้รวมในคณะผู้ผลิตคู่มือเรียน หรือคณะผู้ผลิตรายการวิทยุ โดยมีหัวหน้าวิชาซึ่งเป็นอาจารย์ประจำของศูนย์เป็นผู้ประสานงาน ในรายวิชาผู้ผลิตคู่มือเรียน อาจจะหาคนที่เป็นผู้ผลิตรายการวิทยุด้วย หากไม่สามารถจะหาผู้ผลิตรายการวิทยุได้เพียงพอ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2527 : 19 - 20)

โครงสร้างของคู่มือเรียนของศูนย์ภาคเหนือ

คู่มือเรียนทางวิทยุจะประกอบไปด้วย 5 ส่วน ซึ่งผู้จัดทำก็ยังสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งมีลักษณะต่าง ๆ กับบทเรียนสำเร็จรูปที่เรียนไปมาแล้ว สำหรับคู่มือเรียนของศูนย์ภาคเหนือประกอบด้วยโครงสร้างใหญ่ ๆ 5 ส่วน คือ (1) ส่วนนำเข้าสู่บทเรียน (2) ส่วนเนื้อหาเนื้อหา (3) ส่วนสรุปบทเรียน (4) ส่วนเฉลยกิจกรรม และ (5) ส่วนกิจกรรมต่อเนื่อง ซึ่งมีรายละเอียดปรากฏในภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ส่วนประกอบของคู่มือเรียนศูนย์การศึกษาภาคเหนือ

4. หลักสูตรการศึกษานักเรียนแบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 วิชาภาษาไทย

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เห็นความสำคัญของภาษาไทยว่าเป็นภาษาประจำชาติ มีความจำเป็นต่อชีวิตประจำวัน ต้องดำรงรักษาไว้และต้องส่งเสริม
2. สามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ทั้งรับฟังและถ่ายทอดความรู้สึคนึกคิดอย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล
3. สามารถใช้ภาษาไทยในการแสวงหาความรู้และผลิตผลิติน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความซาบซึ้งและเกิดสุนทรียภาพ
4. สามารถใช้ทักษะทางภาษาในการคิดค้นหาเหตุผล อันจะเป็นประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวม
5. เพื่อเพิ่มพูนทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียนให้ดียิ่งขึ้น
6. เพื่อส่งเสริมให้เป็นผู้มีนิสัยรักการอ่าน และรู้จักเลือกหนังสืออ่านได้อย่างเหมาะสม
7. ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ถูกต้องต่อการเรียนภาษาและวรรณคดีในแง่ที่เป็นวัฒนธรรมประจำชาติ ในแง่ที่สร้างเสริมความมั่งคั่งในชีวิต

เนื้อหาของวิชาภาษาไทย 2

รายวิชานี้ประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน หลักภาษาและการใช้ภาษา โดยเพิ่มพูนทักษะด้านต่าง ๆ จากภาษาไทย 1 ให้มากขึ้น / รายละเอียดของเนื้อหา ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 รายละเอียดของเนื้อหาวิชาภาษาไทย 2

ทักษะ	เนื้อหา
การฟัง	- หลักการฟังที่ดี - คำสั่ง คำถาม ที่มากกว่าฟังประเด็น - จิตวิทยาในการฟัง
การพูด	- หลักการพูดที่ดี - การฟัง คำถาม และตอบ คำถามทรงประเด็น - การเลือกใช้คำพูดให้ถูกต้องตามภาระเหตุและผล - หลักการฟังของการพูดในที่ประชุม - การพูดเชิงใจและเชิงชวน
การอ่าน	- การอ่านที่ดี - หนังสือที่คว่านได้ - หนังสืออ่านประกอบและหนังสืออื่น ๆ ที่เหมาะสมกับระดับชั้น - การอ่านเป็นใจ - การอ่านบทประพันธ์ที่เป็นกลอนยาวหรือไพเราะประทับใจ - มหรสพกรอง - การใช้พจนานุกรม

ตาราง 5 (ต่อ)

ทักษะ	เนื้อหา
การเขียน	- หลักการเขียนที่ดี - การบอกความ - การเขียนเรียงความ - การบรรยาย - การพรรณนา - การแสดงความคิดเห็น - คำแถลงข้อ - ลักษณะของกลอนสุภาพและกลอนกลอนสร้อย - วิชาลายสุริย - การกรอแบบเขียนต่าง ๆ - ชนิดของประโยคตามความมุ่งหมายของการสื่อสาร - ประโยคบอกเล่า - ประโยคปฏิเสธ - ประโยคคำถาม - ประโยคคำถามปฏิเสธ
หลักภาษา	- การใช้คำกริยาต่าง ๆ - คำราชาศัพท์ที่พบเสมอ ๆ สำหรับพระมหากษัตริย์พระเจ้านาย และบุคคลทั่วไป

5. งานวิจัยที่เกี่ยวกับความนึกเห็นของครูผู้สอนมือเรียน

ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนภาคเหนือ (ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนภาคเหนือ 2521 : 2 - 7) ได้ศึกษาและรายงานการติดตามผลการดำเนินงานการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 ทางวิทยุและโปรมือ ภาคเรียนที่ 1/2521 โดยใช้แบบสอบถามตามความนึกเห็นทาง ว.ป.น. ที่ดำเนินการเริ่มเป็นภาคเรียนที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า ในด้านความเหมาะสมของคู่มือเรียน นักศึกษาให้ความเห็นว่า คู่มือเรียนที่อยู่ในเกณฑ์มากกว่าทุกวิชาคือ วิชาภาษาอังกฤษและวิชาที่มารองลงมาคือวิชาคณิตศาสตร์ ในด้านการชวนให้ติดตามบทเรียนนั้น นักศึกษาเห็นว่า คู่มือเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชวนให้ติดตามศึกษามากพอสมควร และวิชาภาษาอังกฤษ วิชาภาษาไทย ตามลำดับ และนักศึกษายังเห็นว่า **คู่มือเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสามารถศึกษได้ด้วยตนเองได้** ส่วนภาษาอังกฤษศึกษได้ด้วยตนเองได้บ้าง ในด้านเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า คู่มือเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ให้ความรู้ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันมาก ส่วนคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ เกี่ยวกับชีวิตประจำวันของนักศึกษาน้อย

ในปี 2527 ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนภาคกลาง (ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนภาคกลาง 2527 : 157 - 165) ได้ศึกษาและรายงานการติดตามและประเมินผลการพัฒนารูปแบบและเนื้อหาสื่อการเรียนทางวิทยุและโปรมือ ระดับ 3 - 4 โดยใช้แบบสอบถามให้นักศึกษาและครูประจำกลุ่มตอบตามความนึกเห็นในด้านต่าง ๆ ผลการศึกษาพบว่า ในด้านเนื้อหาของสื่อการเรียน ครูประจำกลุ่มและนักศึกษามีความนึกเห็นต่อเรื่องคุณค่าของสื่อการเรียน ให้ความสำคัญในคู่มือเรียน แรงจูงใจชวนให้ติดตามบทเรียนอยู่ในระดับปานกลาง การจัดกันด้วยความสำคัญของรูปแบบการเสนอคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 1 นักศึกษาเห็นว่าอันดับที่ 1 คือแบบแบ่งเนื้อหาออกเป็น ส่วน ๆ อันดับที่ 2, 3 คือแบบสอนจากปัญหา อันดับที่ 4 แบบถามตอบ และ อันดับที่ 5, 6 คือ แบบทักษะสัมพันธ์ ในขณะที่ครูประจำกลุ่มเห็นว่า อันดับที่ 1, 2

คือแบบสอนจากปัญหา อับดับที่ 3 คือแบบทักษะสัมพันธ์ อับดับที่ 4 แบบนิรนัย -
อุปนัย อับดับที่ 5 แบบเนื้อ การกล่อย่างรวบ มจะอับดับที่ 6 ก็ยังเป็นแบบนิรนัย -
อุปนัย แบบเดิม

จากการสรุปผลการประชุมสัมมนาผู้บริหาร และครูผู้สอนโรงเรียนบุรีรัมย์
เบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4 (กองการศึกษาบุรีรัมย์ 2520 : 19) พบปัญหาที่เกี่ยวกับ
เนื้อ การวัดว่า เนื้อเรื่องที่มีบรรจุไว้ไม่เป็นที่สนใจสำหรับนักศึกษา นักศึกษาไม่มีโอกาส
ได้สัมผัสต่อเพื่อจริงใจของจริง เนื้อหาบางเรื่องก็ซ้ำสมัยหรือไม่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แสดงให้เห็นว่า ในการเรียนการสอน
หลักสูตรการศึกษาบุรีรัมย์เบ็ดเสร็จทางวิทยุและไปรษณีย์นั้น คือการเรียนการสอน
มีบทบาทสำคัญยิ่ง การสำรวจความคิดเห็นของครูผู้สอนหลักสูตรและครูผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่ง
ที่จะทำให้ทราบข้อดีและข้อบกพร่อง เพื่อที่จะได้นำผลที่ทราบแก้ไข ปรับปรุง ครูผู้เรียน
การศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์ หลักสูตรการศึกษาบุรีรัมย์เบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4
ให้ดีขึ้น ✓

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษากันว่า

วิธีดำเนินการศึกษากันว่า แบ่งออกเป็น 4 ลำดับขั้นดังนี้

1. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารังนี้ ได้แก่ ครูประจำกลุ่มที่ดำเนินการสอน นักศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์ หลักสูตรการศึกษายุใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2529 ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเหนือ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ 16 จังหวัด มีจำนวนทั้งสิ้น 340 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคัดเลือกจากประชากรข้างต้นด้วยวิธีการ ดังนี้

1. แบ่งพื้นที่ภาคเหนือออกเป็น 2 เขต ตามลักษณะที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และความคล้ายคลึงทางภาษาและวัฒนธรรม คือ ภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วย 8 จังหวัด คือ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน แพร่ น่าน แม่ฮ่องสอน และพะเยา กับภาคเหนือตอนล่างมี 8 จังหวัด คือ พิจิตร อุตรดิตถ์ กำแพงเพชร เพชรบูรณ์ นครสวรรค์ ตาก สุโขทัย และพิษณุโลก

2. สุ่มจังหวัดที่อยู่ในเขตภาคเหนือตอนบนและตอนล่างมาเขตละ 3 จังหวัด ด้วยการจับสลาก สำหรับภาคเหนือตอนบนได้จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และน่าน ส่วนภาคเหนือตอนล่างได้จังหวัดนครสวรรค์ พิจิตร และอุตรดิตถ์

5. กำหนดเอาครัวประจำกลุ่มทุกหมู่บ้านในจังหวัดที่ผู้ได้ เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จะได้ครัวประจำกลุ่มที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 170 ครัว ถ้าเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนครัวประจำกลุ่มทั้งภาค รายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 กลุ่มตัวอย่างครัวประจำกลุ่มจำแนกตามจังหวัด

จังหวัด	จำนวนครัวประจำกลุ่ม (คน)
<u>เขตภาคเหนือตอนบน</u>	
1. จังหวัดเชียงใหม่	30
2. จังหวัดเชียงราย	53
3. จังหวัดน่าน	28
<u>เขตภาคเหนือตอนล่าง</u>	
4. จังหวัดนครสวรรค์	35
5. จังหวัดพิจิตร	14
6. จังหวัดอุตรดิตถ์	10
รวม	170

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษารั้วนี้ เป็นแบบสอบถาม ความถี่เกี่ยวกับคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2 ลักษณะของการศึกษา คือ แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น/ รายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องมือมีดังนี้

1. วิธีการสร้างเครื่องมือ ในการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาไทย โดยแบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4 พุทธศักราช 2522 วิชาภาษาไทย 2 ในเรื่องจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม การประเมินผลโดยพิจารณาจากคู่มือเรียนวิชาภาษาไทยเป็นหลัก รวมทั้งเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และความรู้เกี่ยวกับวิธีการสร้างคู่มือเรียนด้วยตนเอง

1.2 ประเมินกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่พัฒนาหลักสูตรและคู่มือเรียน รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญด้านคู่มือเรียนด้วยตนเอง เพื่อใช้เป็นแนวทางสร้างเครื่องมือ

1.3 นำข้อมูลที่ได้จาก ข้อ 1.1 และ 1.2 มาวิเคราะห์เพื่อสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการศึกษารั้วนี้

2. ลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดข้อมูลส่วนตัวของครูประจำกลุ่ม ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความถี่เห็นของครูประจำกลุ่มเกี่ยวกับ คู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2 ซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา การใช้สำนวน ภาษา ลักษณะที่ลูกกว่าผู้เรียนจะได้รับ กิจกรรมการประเมินผล และรูปแบบการเสนอ คู่มือเรียน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีช่วงให้แสดง ความถี่เห็น 5 ช่อง คือ มากที่สุด, มาก, ปานกลาง, น้อย, น้อยที่สุด เพื่อให้ ผู้ตอบได้แสดงความถี่เห็นว่าเป็นค่าตามแนวข้อนั้น เขา เห็นด้วยมากหรือน้อยในระดับใด ลักษณะการจัดรูปของคำถามมีดังตัวอย่างต่อไปนี้

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>ความคิดเห็นด้านเนื้อหา</u>					
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2. มีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก					
3. อธิบายละเอียดชัดเจน มีตัวอย่างประกอบอย่างแจ่มแจ้ง					
4. มีการสรุปเนื้อหาช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจยิ่งขึ้น					
5. สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น					

✓ ตอนที่ 3 เป็นข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ซึ่งแบ่งความคิดเห็นเป็น 5 ด้านเช่นเดียวกับตอนที่ 2 ในด้าน เนื้อหา การใช้สำนวนภาษา กิจกรรมการประเมินผล รูปแบบการเสนอคู่มือเรียน และรูปแบบและการพิมพ์

3. คุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบคุณภาพดังนี้

3.1 ความเที่ยงตรง นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทฯ เจ้าหน้าที่ผู้จัดการศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์จากกรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้เชี่ยวชาญการเขียนคู่มือเรียนด้วยตนเอง และเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิจัยประเมินผล คู่มือการศึกษาออกโรงเรียนภาคเหนือ ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงและพิจารณาปรับปรุงความเหมาะสมของแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ภาษา ความชัดเจน

ความยากง่าย ความถูกต้อง และเพื่อความมั่นใจว่าคำถามนั้นครอบคลุมขอบเขตของเนื้อหาแล้ว

3.2 ความเชื่อมั่น นำแบบสอบถามไปหาความเชื่อมั่นโดยนำไปทดลองใช้กับครูประจำกลุ่มที่ทำการสอนในสังกัดของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดลำปาง จำนวน 20 คน ทั้ง 20 คนนี้ ไม่ได้ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลจริง แล้วนำคำตอบซึ่งเป็นความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยคำนวณหาค่า α - Coefficient (Cronbach, 1970 : 16) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.885 หมายความว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นในระดับสูงพอที่จะใช้ในการวิจัยได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ไปติดต่อผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนทุกจังหวัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือช่วยแจกแบบสอบถามให้ครูประจำกลุ่มในช่วงที่มีการพบนกลุ่ม และช่วยเก็บรวบรวมไว้ที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดนั้น ๆ แล้วผู้วิจัยจะไปรับคืนตามวันเวลาที่นัดหมายไว้ สำหรับแบบสอบถามที่ไม่ได้รับในวันนัดหมายนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีให้ส่งทางไปรษณีย์โดยเจ้าหน้าที่ของถึงตัวผู้วิจัยเองและติดแสตมป์ให้เรียบร้อย การรวบรวมข้อมูลดำเนินการอยู่ระหว่างวันที่ 10 เมษายน 2530 ถึงวันที่ 15 พฤษภาคม 2530 จากการส่งแบบสอบถามทั้งหมด 170 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์คืนมา 145 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.29 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับคืน โดยเลือกเอาฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออก แล้วนำเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์

2. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 ไปให้กลุ่มตัวอย่างของชุดแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่และนำเสนอเป็นการวางการอยุ่

3. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ไปให้บุคลากรในหน่วยงานมากรวไว้ให้ และนำผลระดับความถี่กลับมาถึงนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

4. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแต่ละข้อ แล้ววิเคราะห์ค่าที่ได้จากค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ประเมินค่าความถี่เห็น ออกเป็น 5 ช่วงคะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.50	หมายความว่า	ความถี่เห็นในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 - 2.50	หมายความว่า	ความถี่เห็นในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 - 3.40	หมายความว่า	ความถี่เห็นในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41 - 4.20	หมายความว่า	ความถี่เห็นในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21 - 5.00	หมายความว่า	ความถี่เห็นในระดับมากที่สุด

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของความถี่เห็นของครูโดยพิจารณาด้วยแปรค่าเฉลี่ย และประมวลผลการทำงาน โดยใช้ t -test

6. แบบสอบถามปลายเปิดในตอน 3 นี้ อยู่ตอนท้ายของแบบสอบถามที่ให้ กลุ่มตัวอย่างตอบและเก็บเกี่ยวนั้น ได้นำเสนอโดยสรุปความถี่เห็นออกมาเป็นหมวดหมู่ตาม เนื้อหา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยและการร้อยละ
2. หาค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร (Ferguson, 1971 : 47)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

3. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้สูตร (ฉวน สายยศ 2524 : 77)

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน คะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

4. ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความถี่เห็นของครู ซึ่งแยกตาม เพศ อายุ และประสบการณ์การทำงาน โดยใช้สูตร (ฉวน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2524 : 215)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติทดสอบ
	$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2
	s_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	s_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน	จำนวนกรณีในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	n_2	แทน	จำนวนกรณีในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

5. หากการเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตร α - Coefficient

(Cronbach. 1972 : 126)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าการเชื่อมั่น
	s_i^2	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนข้อทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล แบ่งออกเป็น 4 ตอน
ตามลำดับดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2
- ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มจำแนกตามตัวแปร

อิสระ

- ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไข
คู่มือเรียน

ตอนที่ 1 : ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้ได้ส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูประจำกลุ่ม
การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 ทางวิทยุและไปรษณีย์ในเขตภาคเหนือ
รวมทั้งสิ้น 170 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 145 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.29
ของแบบสอบถามทั้งหมด

เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถามที่ส่งกลับมามี 145 คน แสดงใน
ตาราง 7 ต่อไปนี้

ตาราง 7 ข้อมูลส่วนตัวผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนตัวผู้ตอบแบบสอบถาม	ความถี่ N = 145	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
ชาย	71	48.97
หญิง	74	51.03
รวม	145	100
<u>อายุ</u>		
ต่ำกว่า 30 ปี	94	64.83
30 ปีขึ้นไป	51	35.17
รวม	145	100
<u>ประสบการณ์ในการทำงาน</u>		
น้อยกว่า 3 ปี	92	63.45
3 ปีหรือมากกว่า	53	36.55
รวม	145	100

จากตาราง 7 แสดงถึงข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นครูประจำกลุ่มการศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์ ระดับที่ 3 ในเขตภาคเหนือ จำนวน 145 คน เป็นผู้ชาย 71 คน คิดเป็นร้อยละ 48.97 หญิง 74 คน คิดเป็นร้อยละ 51.03 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ซึ่งมีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 64.83 ผู้ที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป มี 51 คน คิดเป็นร้อยละ 35.17 และเป็นครูประจำกลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 3 ปี จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 63.45 มีประสบการณ์การทำงาน 3 ปี หรือมากกว่า จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 36.55 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตอนที่ 2 : ความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่จะเสนอในตอนนี้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของกลุ่มเกี่ยวกับคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2 โดยแบ่งความคิดเห็นออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา การใช้จำนวนภาษา ทักษะที่คาดว่าผู้เรียนจะได้รับ กิจกรรมการประเมินผล และรูปแบบการเสนอคู่มือเรียน

ในการเสนอค่าเฉลี่ย ในที่นี้จะเสนอค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเป็นรายข้อกับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในแต่ละด้าน และเพื่อให้เห็นระดับของความคิดเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้นำค่าเฉลี่ยมาเสนอในรูปของกราฟเป็นการเพิ่มเติม ดังรายละเอียดในตาราง 8 - 11

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยความถี่เห็นของครูประจำกลุ่มในด้านเนื้อหาเป็นรายข้อ

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	S.D.	ระดับความถี่เห็น				
			น้อยที่สุด (1.00- 1.80)	น้อย (1.81- 2.60)	ปานกลาง (2.61- 3.40)	มาก (3.41- 4.20)	มากที่สุด (4.21- 5.00)
1. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.74	0.70					
2. มีการเรียงลำดับเนื้อเรื่องจากง่ายไปยาก	3.76	0.71					
3. อธิบายละเอียด ชัดเจน มีตัวอย่างประกอบอย่างแจ่มแจ้ง	3.59	0.82					
4. ใช้ศัพท์เฉพาะสื่อความหมายได้แจ่มชัด	3.56	0.74					
5. เนื้อหาบางเรื่องไม่เหมาะสมกับผู้เรียน	3.46	2.64					
6. เนื้อหาน่าสนใจ	3.84	3.39					
7. มีการสรุปเนื้อหาช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจยิ่งขึ้น	3.68	0.84					
8. ทักษะและถูกต้องตามความเป็นจริง	3.48	0.85					
9. สอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง	3.48	0.76					
10. เนื้อหายากเกินไป	3.39	0.89					

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	S.D.	ระดับความถี่เห็น				
			น้อยที่สุด (1.00-1.80)	น้อย (1.81-2.60)	ปานกลาง (2.61-3.40)	มาก (3.41-4.20)	มากที่สุด (4.21-5.00)
11. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาไทยยิ่งขึ้น	3.75	0.89					
12. ชี้ให้เห็นความสำคัญของภาษาไทยว่าเป็นภาษาประจำชาติ	3.49	0.95					
13. ให้ความรู้เพียงพอที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง	3.78	0.92					
14. ส่งเสริมให้เกิดความเกิดความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าต่อไป	3.70	0.89					
15. ให้นำแนวคิดเพื่อไปสู่หนทางที่จะแก้ปัญหา	3.88	2.56					
16. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี	3.63	0.88					
17. ให้นำแนวทางนี้ไปใช้ในการใช้ทักษะทางภาษาให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น	4.19	5.56					

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	S.D.	ระดับความถี่เห็น				
			น้อยที่สุด (1.00- 1.80)	น้อย (1.81- 2.60)	ปานกลาง (2.61- 3.40)	มาก (3.41- 4.20)	มากที่สุด (4.21- 5.00)
18. สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น	3.58	0.75					
19. เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของ ผู้เรียน	3.54	0.72					
20. เหมาะสมกับวัยและความ สามารถของผู้เรียน	3.54	0.88					
21. สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของ ผู้เรียน	3.53	0.82					
รวม	3.66	0.19					

จากตาราง 8 แสดงว่า ความถี่เห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2 ในด้านเนื้อหา ของครูประจำกลุ่ม ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวม มีความถี่เห็นในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ความถี่เห็นแต่ละข้อ อยู่ในระดับปานกลางจนถึงมาก โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.39 - 4.19 ความถี่เห็นที่อยู่ในระดับปานกลางมีเพียงข้อเดียวคือ เนื้อหายากเกินไป (ข้อ 10) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ที่เหลือออกนั้นมีความถี่เห็นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยความถี่เห็นของครูประจำกลุ่มในด้านการใช้จำนวนภาษาเป็นรายข้อ

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	S.D.	ระดับความถี่เห็น				
			น้อยที่สุด (1.00-1.80)	น้อย (1.81-2.60)	ปานกลาง (2.61-3.40)	มาก (3.41-4.20)	มากที่สุด (4.21-5.00)
22. ศัพท์ที่ใช้อธิบายไม่ยากเกินไป	3.80	3.46					
23. การใช้ภาษาอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจน	3.58	0.75					
24. ถูกต้องตามหลักภาษาไทย	3.80	0.74					
25. เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติแก่ผู้เรียน	3.65	0.75					
รวม	3.70	0.11					

จากตาราง 9 แสดงว่า ความถี่เห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียน วิชาภาษาไทย 2 ในด้านการใช้จำนวนภาษาของครูประจำกลุ่มศูนย์การศึกษาณโรงเรียนจังหวัด ในเขตภาคเหนือโดยส่วนรวมความถี่เห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ความถี่เห็นแต่ละข้ออยู่ในระดับมาก คือมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระหว่าง 3.58 - 3.80 ความถี่เห็นที่อยู่ในระดับมากเท่ากัน 2 ข้อ คือ ศัพท์ที่ใช้อธิบายไม่ยากเกินไป (ข้อ 22) และถูกต้องตามหลักภาษาไทย (ข้อ 24) มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.80

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยความถี่เห็นของครูประจำกลุ่มในด้านทักษะที่คิดว่าผู้เรียนจะได้รับเป็นรายข้อ

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	S.D.	ระดับความถี่เห็น				
			น้อยที่สุด (1.00-1.80)	น้อย (1.81-2.60)	ปานกลาง (2.61-3.40)	มาก (3.41-4.20)	มากที่สุด (4.21-5.00)
26. ความเหมาะสมของทักษะทางภาษาที่กำหนดไว้สำหรับผู้เรียน	3.59	1.16					
27. ความรู้และทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน อย่างสัมพันธ์กัน	3.83	0.74					
28. ความรู้ที่กำหนดไว้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้	3.71	0.67					
29. เสนอแนะวิธีการฝึก การรู้จักหาความรู้ด้วยตนเอง	3.64	0.80					
30. เสนอแนะ กระตุ้น และช่วยผู้เรียนอยากศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม	3.57	0.85					
31. ส่งเสริมให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีมนุษยสัมพันธ์	3.80	0.74					
รวม	3.69	0.10					

จากตาราง 10 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย
 2 ในด้านทักษะที่คาดว่าผู้เรียนจะได้รับของครูประจำกลุ่มศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
 จังหวัด ในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวมความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ
 3.69 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นแต่ละข้ออยู่ในระดับมาก คือ
 มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.57 - 3.83 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่ำสุดในคํานี้ คือ
 ข้อ 30 เสนอแนะ ภาระคําน และยั่วยุให้ผู้เรียนอยากศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม
 ($\bar{X} = 3.57$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดในคํานี้ ได้แก่ ข้อ 27
 คือได้รับความรู้และทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน อย่างสัมพันธ์กัน ($\bar{X} = 3.83$)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มในด้านกิจกรรมการประเมินผลเป็นรายข้อ

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น				
			น้อยที่สุด (1.00-1.80)	น้อย (1.81-2.60)	ปานกลาง (2.61-3.40)	มาก (3.41-4.20)	มากที่สุด (4.21-5.00)
32. กิจกรรมท้ายบทแต่ละบทมี ความเหมาะสมกับวัยผู้เรียน	3.71	0.75					
33. เพียงพอสำหรับการฝึกทักษะ ด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน	3.50	0.75					
34. ส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรม การเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้	3.60	0.71					
35. มีลักษณะ ยั่วเย้า กระตุ้น ความสนใจของผู้เรียน	3.50	0.84					
36. เร่งเร้าให้ผู้เรียนอยาก แสวงหาความรู้ต่อไป	3.81	3.38					
37. ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติ ได้	3.75	0.81					
38. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึก ด้วยตนเอง	3.82	1.04					
39. กิจกรรมเสริมที่จัดให้มี จำนวนเพียงพอ	3.61	0.83					
40. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดง ความคิดอย่างเป็นอิสระ	3.80	0.85					

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	S.D.	ระดับความถี่เห็น				
			น้อยที่สุด (1.00-1.80)	น้อย (1.81-2.60)	ปานกลาง (2.61-3.40)	มาก (3.41-4.20)	มากที่สุด (4.21-5.00)
41. เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนในระดับนี้	3.78	1.76					
42. มีการประเมินผลเป็นระยะ ๆ	3.84	2.58					
43. มีแบบฝึกหัดเมื่อจบเนื้อหาของแต่ละบท	3.66	0.95					
44. ครอบคลุมเนื้อหาได้ครบถ้วน	3.40	0.93					
45. มีปริมาณเพียงพอที่จะฝึกเด็กให้เกิดความแม่นยำทางเนื้อหา	3.83	2.99					
46. มีทั้งแบบปรนัยและอัตนัยทำให้วัดความรู้ของผู้เรียนได้ลึกซึ้ง	3.77	3.37					
47. สามารถช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถ	3.64	0.79					
48. วิธีการวัดและประเมินผลเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	3.62	0.77					
49. วิธีวัดและประเมินความรู้ยังอยู่ทางไกลตัวผู้เรียน	3.34	0.75					
รวม	3.66	0.14					

จากตาราง 11 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2 ในด้านกิจกรรมการประเมินผล ของครูประจำกลุ่มศูนย์การศึกษานอก โรงเรียนวังวัด ในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวมความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นแต่ละข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.34 - 3.83 ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับปานกลาง มีเพียง 2 ข้อ คือ กิจกรรมครอบคลุมเนื้อหาได้ครบถ้วน (ข้อ 44) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และวิธีวัดและประเมินความรู้ยังอยู่ห่างไกลตัวผู้เรียน (ข้อ 49) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 ที่เหลือออกนั้นความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มในการรูปแบบการเสนอมือเขียน
เป็นรายข้อ

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น				
			น้อยที่สุด (1.00-1.80)	น้อย (1.81-2.60)	ปานกลาง (2.61-3.40)	มาก (3.41-4.20)	มากที่สุด (4.21-5.00)
50. คู่มือเรียนที่ใช้อยู่เหมาะสม แล้ว	3.60	0.83					
51. ควรมีรูปถ่ายเรื่องแต่ละ เรื่อง แลอะบท และมี แบบฝึกหัดประกอบ	3.90	0.87					
52. เนื้อหาควรอยู่ในกรอบ สี่เหลี่ยม	3.66	0.80					
53. ยกตัวอย่างประกอบคำอธิบาย ทุกเรื่อง	3.95	2.55					
54. ไม่มีเส้นกันหนาและไม่มีกรอบ	3.26	0.99					
รวม	3.67	0.27					

จากตาราง 12 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2 ในด้านรูปแบบการเสนอคู่มือเรียน ของครูประจำกลุ่มศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัด ในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวมความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.67 เพื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นแต่ละข้ออยู่ในระดับ ปานกลางถึงมาก คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.26 - 3.95 ความคิดเห็นในระดับ ปานกลางมีเพียงข้อเดียว คือ ไม่มีเส้นกันน้ำและไม่มีกรอบ (ข้อ 54) ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.26 ที่เหลือนอกนั้นความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 : เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มจำแนกตามตัวแปรอิสระ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตัวข้อนี้ เป็นการ เปรียบเทียบความ คิดเห็นในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา การใช้สำนวนภาษา ทักษะที่กล่าว ว่า ผู้เรียนจะได้รับ กิจกรรมการประเมินผล และรูปแบบการเสนอคู่มือเรียน โดยจำแนกตามตัวแปรอิสระ คือ เพศ อายุ และประสบการณ์การทำงาน รายละเอียดในการเปรียบเทียบแสดงในตาราง 13 - 15 ต่อไปนี้

ตาราง 13 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2 หลักสูตร
การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 ของครูประจำกลุ่มที่มีเพศต่างกัน

ด้าน	เพศชาย (N = 71)		เพศหญิง (N = 74)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
เนื้อหา	76.55	8.80	74.00	11.24	1.52
การใช้สำนวนภาษา	14.90	2.09	15.60	12.02	-0.49
ทักษะที่คาดว่าผู้เรียนได้รับ	22.78	2.86	21.80	3.13	1.97*
กิจกรรมประเมินผล	65.09	8.69	62.80	10.00	1.47
รูปแบบการเสนอคู่มือเรียน	18.05	8.69	18.06	2.83	.0092

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบในตาราง 13 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนของครูเพศชายและเพศหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญในด้านเนื้อหา การใช้สำนวนภาษา กิจกรรมประเมินผล และด้านรูปแบบการเสนอคู่มือเรียน รวม 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเพียงด้านเดียว คือ ความคิดเห็นด้านทักษะที่คาดว่าผู้เรียนจะได้รับ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย จะเห็นได้ว่าครูเพศชาย ($\bar{X} = 22.78$) มีค่าความคิดเห็นในค่านี้นสูงกว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูเพศหญิง ($\bar{X} = 21.80$)

ตาราง 14: เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2 หลักสูตร การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 ของครูประจำกลุ่มที่มีระดับอายุต่างกัน

ด้าน	ต่ำกว่า 30 ปี (N = 94)		30 ปีขึ้นไป (N = 51)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
เนื้อหา	75.10	10.23	75.50	10.15	-0.23
การใช้ส่วนวนภาษา	14.53	2.05	14.70	2.29	-0.44
ทักษะที่คาดว่าจะผู้เรียนได้รับ	22.37	3.18	22.49	3.08	-0.22
กิจกรรมการประเมินผล	64.32	9.84	63.80	8.82	0.32
รูปแบบการเสนอคู่มือเรียน	18.22	2.66	17.76	2.79	2.01*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบในตาราง 14 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนของครูประจำกลุ่มที่มีระดับอายุต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญในด้านเนื้อหา การใช้ส่วนวนภาษา ทักษะที่คาดว่าจะผู้เรียนจะได้รับ และด้านกิจกรรมการประเมินผล รวม 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เพียงด้านเดียว คือ ความคิดเห็นด้านรูปแบบการเสนอคู่มือเรียน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย จะเห็นได้ว่าครูประจำกลุ่มที่มีระดับอายุต่ำกว่า 30 ปี ($\bar{X} = 18.22$) มีค่าความคิดเห็นในด้านนี้สูงกว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 17.76$)

ตาราง 15 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2 หลักสูตร การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 ของครูประจำกลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงาน ต่างกัน

ด้าน	น้อยกว่า 3 ปี (N = 92)		3 ปีหรือมากกว่า (N = 53)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
เนื้อหา	75.70	9.82	74.40	10.79	0.72
การใช้สำนวนภาษา	14.60	2.22	14.60	1.96	0.28
ทักษะที่คาดว่าจะผู้เรียนจะได้รับ	22.43	3.17	22.09	2.87	0.66
กิจกรรมการประเมินผล	64.20	9.87	64.05	8.65	0.095
รูปแบบการ เสนอคู่มือเรียน	18.08	2.68	18.01	2.78	0.14

ผลการเปรียบเทียบในตาราง 15 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนของครูประจำกลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ในด้านเนื้อหา การใช้สำนวนภาษา ทักษะที่คาดว่าจะผู้เรียนจะได้รับ กิจกรรมการประเมินผล และรูปแบบการเสนอคู่มือเรียน รวม 5 ด้าน

ตอนที่ 4 : ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขคู่มือเรียนของ
กลุ่มตัวอย่างจากคำถามปลายเปิด

ตาราง 16 ความถี่และร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
ก. <u>ด้านเนื้อหา</u>		
1. ควรเป็นเรื่องน่าสนใจ สนุกสนาน มีกิจกรรม	76	52.4
2. เนื้อหาควรให้เหมาะสมกับวัยและความต้องการ ของผู้เรียน	48	33.1
3. ท้องต้นสมัยและสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน	26	17.9
4. ควรแต่งเป็นร้อยแก้วมากกว่าร้อยกรอง	21	14.4
5. ควรสรุปเนื้อหาไว้ท้ายบท	15	10.3
6. เนื้อหาบางเรื่องยากเกินไป	7	4.8
ข. <u>ด้านการใช้ส่วนวนภาษา</u>		
1. ต้องให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย	58	39.9
2. นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	46	31.7
3. ควรใช้ภาษาที่ง่าย กระชับ ไม่วกวน	23	15.8
4. ไม่ใช้ศัพท์ทางวิชาการที่ห่างไกลตัวผู้เรียน	17	11.7
ค. <u>ด้านกิจกรรมประเมินผล</u>		
1. น่าสนใจ สนุกสนาน	93	64.1
2. เราความสนใจให้อยากเรียน	81	55.9

ตาราง 16 (ต่อ)

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
3. คำสั่งในกิจกรรมไม่ชัดเจน	43	29.6
4. บางบทมีกิจกรรมให้ฝึกมากเกินไป	26	17.9
ง. <u>ด้านรูปแบบการเสนอคู่มือเรียน</u>		
1. ควรมีหลายรูปแบบทำให้ไม่เบื่อ	58	39.9
2. เนื้อหาในกรอบควรสั้น กระชับรัด	38	24.8
3. แบบฝึกหัดในกรอบควรมีหลาย ๆ แบบ	25	17.2
จ. <u>ด้านรูปแบบและการพิมพ์</u>		
1. ควรกระชับรัด สะดวก ในการหยิบใช้	60	41.3
2. ตัวอักษรที่ใช้พิมพ์ควรชัดเจน	58	39.9
3. ควรเย็บเล่มให้แข็งแรง ทนทาน	48	33.1
4. ควรใช้เครื่องหมายวรรคตอนและตัวสะกดให้ถูกต้อง	46	31.7
5. ควรมีภาพประกอบในเล่มบ้าง	26	17.9

จากตาราง 16 แสดงว่า ความถี่ให้และขอเสนอแนะเกี่ยวกับคู่มือเรียนของกลุ่มตัวอย่างในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา คิดเป็นร้อยละจากมากไปหาน้อย ดังนี้ น่าสนใจสนุกสนาน มีคติธรรม ร้อยละ 52.4 เหมาะสมกับวัยและความต้องการของผู้เรียน ร้อยละ 33.1 ทันสมัยและสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน ร้อยละ 17.9 แต่เป็นร้อยแก่มากกว่าร้อยกรอง ร้อยละ 14.4

2. ด้านการใช้สำนวนภาษา คิดเป็นร้อยละจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ถูกต้องตามหลักภาษาไทย ร้อยละ 39.9 นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ร้อยละ 31.7 ใช้ภาษาที่ง่าย กระชับ ไม่วกวน ร้อยละ 15.8

3. ด้านกิจกรรมประเมินผล คิดเป็นร้อยละจากมากไปหาน้อย ดังนี้ น่าสนใจ สนุกสนาน ร้อยละ 64.1 ได้รับความสนใจให้อ่านเร็ว ร้อยละ 55.8 กำลังในกิจกรรมไม่ชัดเจน ร้อยละ 29.6

4. ด้านรูปแบบการเสนอคู่มือเรียน คิดเป็นร้อยละจากมากไปหาน้อย ดังนี้ มีหลายรูปแบบทำให้ไม่เบื่อ ร้อยละ 39.9 เนื้อหาในกรอบควรสั้น กระชับ ร้อยละ 24.8 และแบบฝึกหัดในกรอบควรมีหลาย ๆ แบบ ร้อยละ 17.2

5. ด้านรูปแบบและการพิมพ์ คิดเป็นร้อยละจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กระชับ สดวก ในการหยิบใช้ ร้อยละ 41.3 ตัวอักษรที่ใช้พิมพ์ชัดเจน ร้อยละ 39.9 ควรพิมพ์ให้แข็งแรง ทนทาน ร้อยละ 33.1 และใช้เครื่องหมายวรรคตอนและตัวสะกดถูกต้อง ร้อยละ 31.7

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษารั้วนี้เป็นการสำรวจความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มที่มีต่อ
คู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ วิชาภาษาไทย 2 หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่
แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 3 ในเขตภาคเหนือ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มที่มีต่อคู่มือเรียนทางวิทยุ
และไปรษณีย์ วิชาภาษาไทย 2 หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 3
ใน 5 ตำบล ต่อไปนี้

- 1.1 เนื้อหา
- 1.2 การใช้สำนวนภาษา
- 1.3 ทักษะที่คาดว่าจะเรียนรู้จะได้รับ
- 1.4 กิจกรรมการประเมินผล
- 1.5 รูปแบบการเสนอคู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มที่มีต่อคู่มือเรียน
ทางวิทยุและไปรษณีย์ หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 3 ใน
5 ตำบลข้างบน โดยแยกตาม เพศ อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้วนี้ ได้แก่ ครูประจำกลุ่มการศึกษา
ทางวิทยุและไปรษณีย์ ระดับ 3 ปีการศึกษา 2529 ซึ่งปฏิบัติงานที่อยู่ในเขต
ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเหนือ ในพื้นที่ 16 จังหวัด จำนวน

รวมทั้งสิ้น 340 คน ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างได้ทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับฉลาก จังหวัดมา 6 จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย น่าน นครสวรรค์ พิจิตร และอุตรดิตถ์ แล้วถือเอาครูประจำกลุ่มใน 6 จังหวัดนั้นเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีจำนวนครูทั้งสิ้น 170 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา 145 คน แยกเป็นเพศชาย 71 คน เพศหญิง 74 คน มีอายุต่ำกว่า 30 ปี 94 คน อายุ 30 ปีขึ้นไป 51 คน มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี 92 คน และ 3 ปีขึ้นไป 53 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มเกี่ยวกับคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2 แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ช่วงคะแนน แบ่งเนื้อหาการถามออกเป็น 5 ด้าน คือ (1) ด้านเนื้อหา (2) การใช้สำนวนภาษา (3) ทักษะที่คาดว่าผู้เรียนจะได้รับ (4) กิจกรรมประเมินผล และ (5) รูปแบบการเสนอกู่มือเรียน แบบสอบถามนี้มี 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ ตอนที่ 2 ถามความคิดเห็นที่มีต่อกู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2 และตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือใช้วิธีหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยนำไปทดลองใช้กับครูประจำกลุ่มที่ทำการสอนในสังกัดของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดลำปาง จำนวน 20 คน แล้วนำคำตอบของครูประจำกลุ่มมาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยคำนวณหาค่า α -Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.885

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดขอนแก่นเพื่อส่งแบบสอบถามให้ครูประจำกลุ่ม ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นวิทยุตอบ แล้วผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดขอนแก่นเอง ได้ส่งแบบสอบถามทั้งสิ้น จำนวน 170 คน และได้รับฉบับที่สมบูรณ์กลับมาก 145 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.29 ของแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยได้ทำดังนี้

1. หาความถี่และค่าร้อยละของค่าตอบในแบบสอบถามตอนที่ 1
2. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแบบสอบถามในตอนที่ 2
3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มระหว่างครูที่มีเพศ อายุ และประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน โดยวิเคราะห์ค่าที ($t - test$)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ สรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มเกี่ยวกับคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2
หลักสตรการศึกษายุใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 3

1.1 ความคิดเห็นด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.66 ซึ่งจัดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยด้านเนื้อหาเป็นรายข้อ พบว่า ครูประจำกลุ่มมีความคิดเห็นต่อการเนื้อหาที่จัดอยู่ในระดับมาก คือ

มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.80 ขึ้นไป ได้แก่ (1) เนื้อหาน่าสนใจ (2) ให้แนวทางการคิดเพื่อไปสู่หนทางที่จะแก้ปัญหา และ (3) ให้แนวทางแก่ผู้เรียนในการให้ทักษะทางภาษาให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น สำหรับความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีเพียงข้อเดียวคือ เนื้อหายากเกินไป ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39

1.2 ความคิดเห็นด้านการใช้สำนวนภาษา มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.70 ซึ่งจัดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยด้านการใช้สำนวนภาษาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับสูงกว่าข้ออื่น ๆ คือมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.80 ขึ้นไป มี 2 ข้อ ได้แก่ ศัพท์ที่ใช้อธิบายไม่ยากเกินไป และภาษาที่ใช้ถูกต้องตามหลักภาษา ส่วนประเด็นคำถามข้ออื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับตั้งแต่ 3.58 - 3.65

1.3 ความคิดเห็นด้านทักษะที่คาดว่าจะได้รับ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.69 ซึ่งจัดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยในระดับสูงกว่าข้ออื่น ๆ คือมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 3.80 ขึ้นไป มี 2 ข้อ คือ (1) ความรู้และทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน อย่างสัมพันธ์กัน และ (2) ส่งเสริมให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีมนุษยสัมพันธ์ ส่วนประเด็นคำถามข้ออื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ 3.57 - 3.71

1.4 ความคิดเห็นด้านกิจกรรมการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.66 ซึ่งจัดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับสูงกว่าข้ออื่น ๆ คือมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.80 ขึ้นไป ได้แก่ (1) เร่งเร้าให้ผู้เรียนอยากแสวงหาความรู้ต่อไป (2) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกด้วยตนเอง (3) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระ (4) มีการประเมินผลเป็นระยะ ๆ และ (5) มีปริมาณเพียงพอที่จะฝึกเด็กให้เกิดความแม่นยำทางเนื้อหา ที่เหลืออีก 2 ข้อ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.34 - 3.40 ได้แก่ (1) วิธีวัดและประเมินความรู้ยังอยู่ห่างไกลตัวผู้เรียน และ (2) การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาได้ครบถ้วน

1.5 ความคิดเห็นด้านรูปแบบการเสนอคู่มือเรียน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.67 ซึ่งจัดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.80 ได้แก่ (1) คู่มือเรียนควรมีสรุปท้ายเรื่องแต่ละเรื่อง แต่ละบท และ (2) มีแบบฝึกหัดประกอบและยกตัวอย่างประกอบคำอธิบายทุกเรื่อง ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับปานกลางมีเพียงข้อเดียว ได้แก่ การเสนอคู่มือเรียนที่ไม่มีเส้นค้นหน้าและไม่มีกรอบซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2 หลักสูตรการศึกษานักเรียนใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 3 ของกลุ่มตัวอย่างตามสมมติฐาน

2.1 ครูประจำกลุ่มที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2 หลักสูตรการศึกษานักเรียนใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา การใช้สำนวนภาษา กิจกรรมการประเมินผล และด้านรูปแบบการเสนอคู่มือเรียน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียงด้านเดียวคือ ด้านทักษะที่คาดว่า ผู้เรียนจะได้รับ ($t = 1.97^*$) เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า ครูเพศชาย ($\bar{X} = 22.78$) มีค่าความคิดเห็นในค่านับสูงกว่าครูเพศหญิง ($\bar{X} = 21.80$)

2.2 ครูประจำกลุ่มที่มีระดับอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2 หลักสูตรการศึกษานักเรียนใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา การใช้สำนวนภาษา ทักษะที่คาดว่าผู้เรียนจะได้รับ และด้านกิจกรรมการประเมินผล พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียงด้านเดียวคือ ด้านรูปแบบการเสนอคู่มือเรียน ($t = 2.01^*$) เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า ครูประจำกลุ่มที่มีระดับอายุต่ำกว่า 30 ปี ($\bar{X} = 16.22$) มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในค่านับสูงกว่าของครูประจำกลุ่มที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 17.76$)

2.3 ครูประจำกลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2 หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 5 ด้าน

3. สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูประจำกลุ่ม ในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขคู่มือเรียน

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิด สรุปได้ดังนี้

3.1 ด้านเนื้อหา ควรเป็นเรื่องน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยและความต้องการของผู้เรียน การยกตัวอย่างควรให้สัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน สนุกสนาน มีคติธรรม สามารถนำไปใช้ได้ ควรเป็นเรื่องที่แต่งเป็นร้อยแก้วมากกว่าร้อยกรอง เพื่อสะดวกในการจำ นอกจากนี้ควรมีการสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของแต่ละบทเรียนไว้ท้ายบทด้วย

3.2 ด้านการใช้สำนวนภาษา การอธิบายควรใช้ภาษาที่กระชับ ไม่วกวน ไม่ควรใช้ศัพท์ทางวิชาการที่ห่างไกลกับผู้เรียน หากจะใช้ควรอธิบายความหมายให้ละเอียดชัดเจน การใช้สำนวนภาษาคควรง่ายต่อการเข้าใจของผู้เรียน ถูกต้องตามหลักภาษาไทย และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

3.3 ด้านกิจกรรมประเมินผลกิจกรรม ที่เสนอควรเหมาะกับเนื้อเรื่องน่าสนใจ เราความสนใจให้อยากเรียน กิจกรรมของแต่ละบทเรียนควรมีสัดส่วนที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกัน บางบทเรียนมีกิจกรรมให้ฝึกมากเกินไป และกิจกรรมที่เสนอไว้บางข้อไม่เป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียน รวมทั้งคำสั่งในกิจกรรมบางบทอธิบายไว้ไม่ชัดเจน

3.4 ด้านรูปแบบการเสนอคู่มือเรียน รูปแบบการเสนอคู่มือเรียนควรมีหลากหลาย หลายรูปแบบ ถ้าเสนอเนื้อหาในกรอบ คำอธิบายเนื้อหาในแต่ละกรอบ ควรเขียนให้ละเอียด สั้น กระชับ แบบฝึกหัดในกรอบควรมีหลาย ๆ แบบ เช่น เลือกตอบ ชัด ถูก-ผิด เติมคำ จับคู่ เพื่อป้องกันการเบื่อหน่ายในบทเรียน

3.5 การรูปเล่ม ควรปรับปรุงรูปเล่มให้แข็งแรง ทนทาน ขนาดกระทัดรัด ทำรูปเล่มให้มีมาตรฐาน ขนาดพอเหมาะ ไม่หนาเกินไป สะดวกในการหยิบใช้

3.6 การพิมพ์ ควรใช้กระดาษพิมพ์ที่ขาวสะอาด มีความทนทาน ได้มาตรฐาน ทำให้หน้าอ่าน ขนาดของตัวอักษรที่ใช้พิมพ์ชัดเจน เหมาะสมกับสายตาของผู้เรียน ใช้เครื่องหมายวรรคตอน และตัวสะกดให้ถูกต้อง ควรมีภาพประกอบบ้าง และควรเป็นภาพสีเพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ วิชาภาษาไทย 2 ของครูประจำกลุ่มในเขตภาคเหนือ รวมทั้งผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ของครูประจำกลุ่ม ซึ่งมีประเด็นที่ควรพิจารณาค้น

1. เกี่ยวกับความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มโดยทั่วไป

1.1 ความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มในด้านเนื้อหาของคู่มือเรียน
 ผลจากการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มเกี่ยวกับเนื้อหาของคู่มือเรียนจัดอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากเฉลยด้านเนื้อหาเป็นรายข้อ ที่ครูส่วนใหญ่ได้ช่วยในประเด็นเหล่านี้คือ (1) เนื้อหาน่าสนใจ (2) เนื้อหาให้แนวทางการฝึกไปสู่ขั้นตอนที่จะแก้ปัญหา (3) เนื้อหาให้แนวทางแก่ผู้เรียนในการใช้ทักษะทางภาษาให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น (4) เนื้อหาให้ความรู้เพียงพอที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง ซึ่งถ้าจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ตามทัศนะของครูประจำกลุ่มเห็นว่า เนื้อหาที่น่าเสนอในคู่มือเรียนวิชาภาษาไทย 2 นี้ มีความเหมาะสมแล้ว ผลการวิจัยทั้งสองนี้ทำให้เห็นความสัมฤทธิ์ผลของการผลิตคู่มือเรียน โดยที่กระบวนการศึกษานอกโรงเรียนให้ความสำคัญ

ในการระดมพลังสมองของนักวิชาการ หรือผู้อำนวยการที่อยู่ในภูมิภาค ไก่มา
มีส่วนร่วมในการวางแผนเพื่อจำทำหลักสูตร และบรรจุเนื้อหาที่นำเสนอในคู่มือ
เรียน ให้เหมาะสมกับสภาพสังคม และท้องถิ่น รวมไปถึงลักษณะของผู้เรียน
เป็นสำคัญ จึงเป็นเหตุผลที่ส่งผลไปสู่การได้เนื้อหาของคู่มือเรียนที่เหมาะสม

1.2 ความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มในด้านการใช้ส่วนวนภาษา

ผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มเกี่ยวกับ
ด้านการใช้ส่วนวนภาษาในคู่มือเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา
ค่าเฉลี่ยด้านการใช้ส่วนวนภาษาเป็นรายข้อ ที่ครูส่วนใหญ่เห็นด้วยในประเด็น
เหล่านี้ได้แก่ (1) ศัพท์ที่ใช้อธิบายไม่ยากเกินไป (2) ส่วนวนภาษาที่ใช้
ถูกต้องตามหลักภาษาไทย (3) เป็นแบบอย่างในทางปฏิบัติแก่ผู้เรียน และ
(4) การใช้ภาษาอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจน ซึ่งถ้าจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ
ตามทัศนะของครูประจำกลุ่มเห็นว่า การใช้ส่วนวนภาษาในคู่มือเรียนมีความ
เหมาะสม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักวิชาการ หรือผู้อำนวยการในการเขียน
คู่มือเรียนได้คำนึงถึงความง่าย วัย ประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้ใหญ่
ที่แตกต่างกัน รวมทั้งความพร้อมในการเรียนรู้ ระดับความรู้ ซึ่งผู้เรียนสามารถ
นำไปใช้ได้สัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตประจำวัน จึงเป็นเหตุผลที่ส่งผลไปสู่การ
ใช้ภาษาที่ใช้ในคู่มือเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน

1.3 ความคิดเห็นของครูประจำกลุ่ม ในด้านทักษะที่คาดว่าจะได้รับ

ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มเกี่ยวกับด้านทักษะที่คาดว่าจะ
ได้รับในคู่มือเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย
ด้านทักษะที่คาดว่าจะได้รับเป็นรายข้อ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่น ๆ
ได้แก่ (1) ใ้้ความรู้และทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน อย่างสัมพันธ์กัน
(2) ส่งเสริมให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีมนุษยสัมพันธ์ และ (3) ความรู้
ที่ถ่ายทอดให้นำไปใช้ในชีวิตรประจำวันของผู้เรียนได้ ซึ่งถ้าจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ
ตามทัศนะของครูประจำกลุ่มเห็นว่า ทักษะความรู้ที่ถ่ายทอดให้ผู้เรียนจะได้รับจากคู่มือ
เรียนนั้นมีความเหมาะสมแล้ว ผลการวิจัยลงสะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ของ

การผลิตคู่มือเรียน โดยที่กรมการศึกษานอกโรงเรียน ให้ความสำคัญในการ
ระดมพลังสมอง ของนักวิชาการ หรือผู้ชำนาญการที่อยู่ในภูมิภาค ให้นำมีส่วนร่วม
ในการวางแผน เพื่อจัดทำ หลักสูตร และบรรจุ เนื้อหาสาระ ทักษะ ความรู้
ที่เหมาะสมกับผู้เรียน สภาพสังคม และท้องถิ่น รวมไปถึงลักษณะของผู้เรียน
เป็นสำคัญ จึงเป็นเหตุสำคัญที่ส่งผลไปสู่การได้คู่มือเรียนที่มีทักษะความรู้ที่เหมาะสม

1.4 ความคิดเห็นของครูประจำกลุ่ม ในด้านกิจกรรมประเมินผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูประจำกลุ่ม ในด้าน
กิจกรรมประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรม
ประเมินผลเป็นรายข้อ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่น ๆ ได้แก่ (1) เร่งเรา
ให้ผู้เรียนอยากแสวงหาความรู้ต่อไป (2) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกด้วยตนเอง
(3) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดอย่างเป็นอิสระ (4) มีการประเมิน
ผลเป็นระยะ ๆ และ (5) มีปริมาณเพียงพอที่จะฝึกได้ให้เกิดความแม่นยำ
ทางเนื้อหา ซึ่งถ้าจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ตามทัศนะของครูประจำกลุ่มเห็นว่า
กิจกรรมประเมินผลที่กำหนดไว้ในคู่มือเรียนมีความเหมาะสมแล้ว ผลการวิจัย
ลงสะท้อนให้เห็นความสัมฤทธิ์ผลของการผลิตคู่มือเรียน โดยที่กรมการศึกษานอก
โรงเรียนให้ความสำคัญในการระดมพลังสมอง ของนักวิชาการ หรือผู้ชำนาญการ
ที่อยู่ในภูมิภาค ให้นำมีส่วนร่วมในการวางแผน เพื่อจัดทำหลักสูตร กำหนด
เนื้อหา และกำหนดกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัย สภาพความรู้ของผู้เรียน
รวมทั้งสภาพสังคมและท้องถิ่น รวมไปถึงลักษณะของผู้เรียนที่จะท้อศึกษา
เรียนรู้ด้วยตนเอง จึงเป็นเหตุสำคัญที่ส่งผลไปสู่การได้กิจกรรมการประเมินผล
ในคู่มือเรียนที่เหมาะสม

1.5 ความคิดเห็นของครูประจำกลุ่ม ในด้านรูปแบบการเสนอ

คู่มือเรียน ผลจากการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของ
ครูประจำกลุ่มเกี่ยวกับด้านรูปแบบการเสนอคู่มือเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาคุณค่าและคุณค่ารูปแบบการเสนอคู่มือเรียนเป็นรายข้อ ประเด็นที่
ค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่น ๆ ได้แก่ (1) การมีสรุปท้ายเรื่องแต่ละเรื่อง แต่ละบท
และมีแบบฝึกหัดประกอบ (2) ยกตัวอย่างประกอบคำอธิบายทุกเรื่อง (3)
เนื้อหาครุอยู่ในกรอบสี่เหลี่ยม ซึ่งถ้าจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ภาพทัศนะของครู
ประจำกลุ่มเห็นว่า รูปแบบการเสนอคู่มือเรียนมีความเหมาะสมแล้ว ผลการ
วิจัยลงสะท้อนให้เห็นความสัมฤทธิ์ผลของการผลิตและจัดทำคู่มือเรียน โดยที่
กรมการศึกษานอกโรงเรียน ให้ความสำคัญในการระดมพลังสมอง ของนักวิชาการ
และบุคลากร จากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ได้มีส่วนร่วมในการวางแผน
จัดทำคู่มือเรียนและเสนอเนื้อหาในคู่มือเรียนหลายรูปแบบ เพื่อให้สอดคล้องความ
เข้าใจ และศึกษาค้นคว้าตนเองได้ เหมาะสมกับวัย และระดับความรู้ของผู้เรียน
เป็นสำคัญ จึงส่งผลไปสู่การเลือกรูปแบบของคู่มือเรียนที่เหมาะสม

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มตามตัวแปรอิสระ

2.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มจำแนกตามเพศ

จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มที่มี
เพศต่างกัน พบว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นมีแตกต่างกันเพียงด้านเดียวคือ
ด้านทักษะที่กล่าวว่ายูเรียนจะได้รับ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแล้วจะเห็นว่า ความ
คิดเห็นของเพศชายสูงกว่าเพศหญิง ส่วนความคิดเห็นในด้านอื่น ๆ อีก 4 ด้าน
คือ ด้านเนื้อหา ด้านการใช้สำนวนภาษา ด้านกิจกรรมประเมินผล และ
ด้านรูปแบบการเสนอคู่มือเรียน ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มจำแนกตามอายุ

จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มที่มี
อายุต่างกัน พบว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นมีแตกต่างกันเพียงด้านเดียวคือ
ด้านรูปแบบการเสนอคู่มือเรียน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแล้วจะเห็นว่า ความ
คิดเห็นของครูประจำกลุ่มที่มีระดับอายุต่ำกว่า 30 ปี สูงกว่าครูประจำกลุ่ม

ที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป ส่วนความคิดเห็นอื่น ๆ อีก 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา การการใช้สำนวนภาษา ด้านกิจกรรมประเมินผล และด้านทักษะที่กล่าวว่า ผู้เรียนจะได้รับ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มจำแนกตาม ประสิทธิภาพการทำงาน จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประจำ กลุ่มที่มีประสิทธิภาพการทำงานต่างกัน ไม่พบความแตกต่างทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการใช้สำนวนภาษา ด้านกิจกรรมประเมินผล ด้านทักษะที่ กล่าวว่าผู้เรียนจะได้รับ และด้านรูปแบบการเสนอคู่มือเรียน

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. จากการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูประจำกลุ่ม โดยทั่วไปอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ครูส่วนใหญ่พอใจในคู่มือเรียน วิชา ภาษาไทย 2 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ถือเป็นจุดดีของคู่มือเรียนตาม ทศนะของครูประจำกลุ่ม ประกอบด้วย เนื้อหาน่าสนใจ เนื้อหาให้แนวทางการคิด เพื่อไปค้นหาทางที่จะแก้ปัญหา ศัพท์และภาษาที่ใช้ไม่ยากเกินไป ภาษาที่ใช้ถูกต้อง ตามหลักภาษาไทย การให้ความรู้และทักษะทั้ง พูด อ่าน เขียน อย่างสัมพันธ์กัน ส่งเสริมให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีมนุษยสัมพันธ์ กิจกรรมเร่งเร้าให้ผู้เรียน อยากแสวงหาความรู้ต่อไป มีการประเมินผลเป็นระยะ ๆ และควรยกตัวอย่าง ประกอบคำอธิบายทุกเรื่อง ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่านี้ควรได้รับการ พิจารณาปรับปรุงให้ดีขึ้น

2. จากผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูประจำ กลุ่มที่ต่ำกว่าข้ออื่น ๆ ซึ่งเป็นประเด็นที่ควรนำไปพิจารณา เพื่อให้คุณภาพของ คู่มือเรียนดีขึ้น ได้แก่ เนื้อหายากเกินไป กิจกรรมประเมินผลยังไม่ครอบคลุม

เนื้อหา วิธีวัดและประเมินความรู้ยังอยู่ทางไกลตัวผู้เรียน และรูปแบบของการเสนอเนื้อหาในคู่มือเรียน

3. ความลึกเห็นที่ครูประจำกลุ่ม เกษชาวย และเพศหญิง และครูประจำกลุ่มที่มีระดับอายุต่างกัน มีความลึกเห็นต่างกัน ซึ่งมี 2 ประเด็น คือ (1) ความลึกเห็นด้านทักษะที่คาดว่าผู้เรียนจะได้รับ (2) รูปแบบการเสนอคู่มือเรียน ควรได้รับการพิจารณาในการปรับปรุงคู่มือเรียน

4. ความลึกเห็นของครูประจำกลุ่ม จากแบบสอบถามปลายเปิด ที่ควรได้รับการพิจารณาได้แก่

- 4.1 เนื้อหาควรเหมาะสมกับวัยและระดับความรู้ของผู้เรียน
- 4.2 ควรมีการสรุปเนื้อหาที่สำคัญของแต่ละเรื่อง แต่ละบท
- 4.3 คำสั่งในกิจกรรมที่ให้ทำควรอธิบายให้ชัดเจน
- 4.4 รูปแบบการเสนอคู่มือเรียนควรมีหลายรูปแบบ
- 4.5 รูปเล่มของคู่มือเรียนควรมีขนาดกระทัดรัด เย็บเล่มให้แข็งแรง ทนทาน
- 4.6 พิมพ์ด้วยตัวอักษรที่อ่านง่ายชัดเจน
- 4.7 ราคาของคู่มือเรียนไม่ควรแพง

๑. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. งานวิจัยนี้ประเมินคู่มือเรียนจากทัศนะของครูประจำกลุ่มเท่านั้น เพื่อความสมบูรณ์ควรประเมินจากทัศนะของผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่งานวิทยุและไปรษณีย์ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาค หรือศูนย์การศึกษาเอกโรงเรียนจังหวัด นักวิชาการ นักศึกษา และอื่น ๆ ก็จะเพิ่มความคล่องตัวของการประเมินคู่มือเรียนได้มากขึ้น

2. นอกจากประเมินคู่มือเรียนโดยตรงแล้ว ควรจะได้มีการประเมินโดยวิธีอ้อมด้วย เช่น ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน การติดตามผล และประเมินผลกระทบจากการใช้หลักสูตรคู่มือเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

การศึกษานอกโรงเรียน, กรม หลักสูตรการศึกษาน้อยแบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4

หมวดวิชาภาษาไทย โรงพิมพ์การศาสนา 2522, 159 หน้า

คู่มือดำเนินงานตามหลักสูตรการศึกษาน้อยแบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4

กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน 2522, 153 หน้า

คู่มือการดำเนินงานการศึกษาน้อยแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน โรงพิมพ์

ชาวพาณิชย์ 2522, ก 100 หน้า

คู่มือการสอนวิชาภาษาไทย 1 - 5 ตามหลักสูตรการศึกษาน้อยแบบ

เบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4 2522, 184 หน้า

การศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์ 2523, 23 หน้า อักสำเนา

คู่มือการดำเนินงานการศึกษากทางวิทยุและไปรษณีย์ โรงพิมพ์การศาสนา

2527, 238 หน้า

คู่มือการดำเนินงานการศึกษาน้อยแบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4 ทางวิทยุ

ไปรษณีย์ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำภาคเหนือ ลำปาง ม.ป.ป.,

74 หน้า

การศึกษานอกโรงเรียนภาคกลาง, ศูนย์ การติดตามประเมินผลการพัฒนารูปแบบ

สื่อการเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ระดับ 3 - 4 เอกสารฝ่ายแผนงานและวิจัย

2527, 186 หน้า

การศึกษานอกโรงเรียนภาคเหนือ, ศูนย์ สรุปการประเมินผลโครงการการศึกษาทาง

วิทยุและไปรษณีย์ เอกสารฝ่ายแผนงานและวิจัย 2521, 35 หน้า

โกวิท วรพิพัฒน์ คู่มือการอบรมครูโรงเรียนน้อยสายสามัญระดับ 3 - 4 โรงพิมพ์

การศาสนา 2518, 45 หน้า

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน รายงานสภาพการจัดการศึกษาน้อย

แบบเบ็ดเสร็จ พ.ศ. 2518 2518, หน้า 5 อักสำเนา

ลวัน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา ตรีภิกการพิมพ์
พิมพ์ครั้งที่ 2 2524, 286 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6
(พ.ศ. 2530 - 2534) เอกสารอัดสำเนา หน้าไม่ติดต่อกัน

สามัญศึกษา, กรม คู่มือนิเทศการศึกษาการสอน โรงพิมพ์คุรุสภา 2519, 110 หน้า
ผลการดำเนินงานการศึกษาในปี พ.ศ. 2520 กองการศึกษาผู้ใหญ่
2520, 141 หน้า อัดสำเนา

สุนทร โกลธบรรเทา การศึกษานอกระบบโรงเรียน อักษรสยามการพิมพ์ 2523,
160 หน้า

การศึกษานอกระบบโรงเรียน อักษรสยามการพิมพ์ 2524, 124 หน้า

สุนทร โกลธบรรเทา และวิชัย ภูชนะกุล การศึกษานอกระบบแบบเบ็ดเสร็จ เอกสาร
ประกอบการบรรยาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526,
235 หน้า

อภิสักดิ์ ศรีภูมิ การศึกษานอกระบบโรงเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักศึกษา
ผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4 ปริญญาโท ศษ.ม. มหาวิทยาลัยศิลปากร
2524, 84 หน้า อัดสำเนา

Cronbach, Lee Joseph. The Dependability of Behavior Measurement :
Theory of Generalisability for Scores and Profile. New York,
Wiley, 1972. 410 p.

Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education.
4 th. ed., New York, McGraw - Hill, Inc., 1971. 529 p.

Mathur, J.C. Functional Literacy. Lucknow : Literacy house, 1972.
295 p.

ภาคผนวก

ผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาในการสร้างและตรวจสอบเครื่องมือ

1. อาจารย์อรพินท์ ชูชม อาจารย์สถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. ดร.นฤมล ทันตสุรเศรษฐ อาจารย์จากกองปฏิบัติการ กรมการศึกษา
นอกโรงเรียน
3. ดร.สวัสดิ์ คิษฐ์ ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
จังหวัดลำปาง
4. นายอุคม พรหมแก้วงาม อาจารย์ฝ่ายวิจัยและประเมินผล ศูนย์การศึกษา
นอกโรงเรียนภาคเหนือ
5. นางพรทิพย์ กล้ารบ นักวิชาการศึกษา ฝ่ายวิจัยและประเมินผล
ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา

แบบสอบถาม

แบบสอบถามความพึงพอใจของครูประจำกลุ่มเกี่ยวกับคู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์
วิชาภาษาไทย 2 การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 ในเขตภาคเหนือ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 สอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับคู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์

วิชาภาษาไทย 2

ตอนที่ 3 เป็นข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขคู่มือเรียน

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หรือเติมข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับ
ตัวท่าน ลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

ชื่อ.....นามสกุล.....กลุ่ม.....

จังหวัด.....จำนวนผู้เรียน.....

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ มากกว่า 30 ปี ☐ 30 ปีขึ้นไป
3. ท่านทำหน้าที่ครูประจำกลุ่มมาแล้ว
☐ ไม่เกิน 3 ปี
☐ 3 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 เป็นความบกพร่องเกี่ยวกับคู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ วิชาภาษาไทย 2

คำชี้แจงสำหรับตอบแบบสอบถาม

ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความบกพร่องของท่านในแต่ละข้อต่อไปนี้
สำคัญคะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นควรมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นควรมาก
3	หมายถึง	เห็นควปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นควน้อย
1	หมายถึง	เห็นควน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถามตอนที่ 2

คำถาม	ระดับความบกพร่อง				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
<u>ความบกพร่องด้านเนื้อหา</u>					
(๐) เนื้อหาไม่ถูกต้องตามหลักวิชาดี	✓.....				

ข้อ	คำถาม	ระดับความถี่เห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	<u>งานเนื้อหา</u>					
1	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2	มีการเรียงลำดับเนื้อเรื่องจากง่ายไปหายาก					
3	อธิบายละเอียดชัดเจน มีตัวอย่างประกอบอย่างแจ่มแจ้ง					
4	ใช้ศัพท์เฉพาะสื่อความหมายได้แจ่มชัด					
5	เนื้อหาบางเรื่องไม่เหมาะสมกับผู้เรียน					
6	เนื้อหาน่าสนใจ					
7	มีการสรุปเนื้อหาช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจยิ่งขึ้น					
8	ทันสมัยและถูกต้องตามความเป็นจริง ..					
9	สอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง					
10	เนื้อหาอยากเกินไป					
11	ส่งเสริมให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาไทยยิ่งขึ้น					
12	ชี้ให้เห็นความสำคัญของภาษาไทยว่าเป็นภาษาประจำชาติ					
13	ให้ความรู้เพียงพอที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง					

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14	ส่งเสริมให้เกิดความคิด ความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าต่อไป					
15	ให้แนวทางการคิดเพื่อไปสู่หนทางที่จะแก้ปัญหา					
16	ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี					
17	ให้แนวทางแก่ผู้เรียนในการใช้ทักษะทางภาษาให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น					
18	สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น					
19	เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน					
20	เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน					
21	สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของผู้เรียน					
	<u>ด้านการใช้สำนวนภาษา</u>					
22	ศัพท์ที่ใช้อธิบายไม่ยากเกินไป					
23	การใช้ภาษาอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจน					
24	ถูกต้องตามหลักภาษาไทย					
25	เป็นแบบอย่างในทางปฏิบัติแก่ผู้เรียน					
	<u>ด้านทักษะที่คาดว่าจะได้รับ</u>					
26	ความเหมาะสมของทักษะทางภาษาที่กำหนดไว้สำหรับผู้เรียน					

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
27	ความรู้และทักษะที่ผู้เรียนจะได้รับ ตลอดจน จนการใช้ทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน อย่างสัมพันธ์กัน					
28	ความรู้ที่กำหนดไว้นำไปใช้ในชีวิต ประจำวันของผู้เรียนได้					
29	การเสนอแนะวิธีการฝึกการรู้จักหา ความรู้ด้วยตนเอง					
30	การเสนอแนะ กระตุ้น และช่วยผู้ให้ ผู้เรียนอยากศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม					
31	ส่งเสริมให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่าง มีมนุษยสัมพันธ์					
	<u>ค่านิยมการประเมินผล</u>					
32	กิจกรรมท้ายบทแต่ละบทมีความ เหมาะสมกับวัยผู้เรียน					
33	เพียงพอสำหรับการฝึกทักษะด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน					
34	ส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ ตามที่กำหนดไว้					
35	มีลักษณะช่วย กระตุ้น ความสนใจของ ผู้เรียน					

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
36	แรงเร้าให้ <u>ผู้เรียน</u> อยากแสวงหาความรู้ต่อไป					
37	<u>ผู้เรียน</u> สามารถนำไปปฏิบัติได้					
38	เปิดโอกาสให้ <u>ผู้เรียน</u> ได้ฝึกด้วยตนเอง					
39	กิจกรรมเสริมที่จัดให้มีจำนวนเพียงพอ					
40	เปิดโอกาสให้ <u>ผู้เรียน</u> ได้แสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระ					
41	เหมาะสมกับความสามารถของ <u>ผู้เรียน</u> ในระดับนี้					
42	มีการประเมินผลเป็นระยะ ๆ					
43	มีแบบฝึกหัดเมื่อจบเนื้อหาของแต่ละบท					
44	ครอบคลุมเนื้อหาได้ครบถ้วน					
45	มีปริมาณเพียงพอที่จะฝึกเด็กให้เกิดความแม่นยำทางเนื้อหา					
46	มีทั้งแบบปรนัยและอัตนัย ทำให้วัดความรู้ของ <u>ผู้เรียน</u> ได้อย่างลึกซึ้ง					
47	สามารถช่วยให้ <u>ผู้เรียน</u> ได้พัฒนาด้านความคิด					
48	วิธีการวัดและประเมินผลเหมาะสมกับวัยของ <u>ผู้เรียน</u>					
49	วิธีวัดและประเมินความรู้ยังอยู่ทางไกลตัว <u>ผู้เรียน</u>					

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	รูปแบบการเสนอคู่มือเรียนทางวิทยุและ ไปรษณีย์ วิชาภาษาไทย 2					
50	คู่มือเรียนที่ใช้อยู่เหมาะสมดีแล้ว					
51	ควรมีสรุปท้ายเรื่องแต่ละ เรื่องแต่ละบท และมีแบบฝึกหัดประกอบ					
52	เนื้อหาควรอยู่ในกรอบสี่เหลี่ยม					
53	ยกตัวอย่างประกอบคำอธิบายทุกเรื่อง					
54	ไม่มีเส้นคั่นหน้าและไม่มีกรอบ					

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขคู่มือเรียนทางวิทยุและ
ไปรษณีย์ วิชาภาษาไทย 2

เนื้อหา

.....

.....

การใช้ภาษา

.....

.....

กิจกรรมการประเมินผล

.....

.....

รูปแบบการเสนอข้อเขียน

รูปเล่ม

การพิมพ์

ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนภาคเหนือ
ถนนจามเทวี อ.เมือง จ.ลำปาง

2 เมษายน 2530

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ในการส่งแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด.....

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวพิมพ์พร อินทร์ นิสิตปริญญาโท วิชาเอก
การศึกษามัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ทำวิจัยเรื่อง
"ความคิดเห็นของครูประจำกลุ่มที่มีต่อคู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์วิชาภาษาไทย 2
การศึกษามัธยมศึกษาแบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 ในเขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ครูประจำกลุ่มระดับ 3 - 4 การศึกษาทางวิทยุ
และไปรษณีย์ ในศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดของท่าน ได้รับเกียรติเลือกเป็น
ตัวแทนครูประจำกลุ่มในเขตภาคเหนือ จึงใคร่ขอกความอนุเคราะห์จากท่านในการส่ง
แบบสอบถามให้ครูประจำกลุ่มระดับ 3 - 4 ในศูนย์ของท่านทุกคน และขอกความกรุณา
ให้รวบรวมแบบสอบถามที่ครูประจำกลุ่มตอบเรียบร้อยแล้วให้ข้าพเจ้าด้วย ซึ่งข้าพเจ้า
จะมารับแบบสอบถามด้วยตนเอง เพื่อจะได้นำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวพิมพ์พร อินทร์)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเหนือ
ถนนจามเทวี อ.เมือง จ.ลำปาง

2 เมษายน 2530

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน กรุ๊ปประจำกลุ่มการศึกษานานาชาติแบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4 ทาง ว.ปต.

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวพิมพ์พร อินทจักร์ นิสิตปริญญาโท วิชาเอก
การศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ทำการวิจัยเรื่อง
"ความพึงพอใจของครูประจำกลุ่มที่มีต่อคู่มือเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ วิชาภาษาไทย 2
การศึกษานานาชาติแบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 ในเขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาค้นคว้าวิทยุการศึกษานานาชาติ

ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ท่านเป็นครูประจำกลุ่มที่ได้รับเกียรติเลือกเป็น
ตัวแทนครูประจำกลุ่มทางวิทยุและไปรษณีย์ในเขตภาคเหนือ จึงได้ขอความร่วมมือ
จากท่านกรุณาตอบแบบสอบถามที่ส่งมาพร้อมนี้ตามความพึงพอใจของท่าน ซึ่งความพึงพอใจ
ของท่านจะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางอันสำคัญต่อการพัฒนาและปรับปรุงคู่มือเรียน
วิชาภาษาไทยให้เหมาะสมต่อไป ความพึงพอใจหรือคำตอบที่ได้จากท่านจะเก็บไว้เป็น
ความลับ และนำไปวิเคราะห์ในเชิงสถิติวิจัยเท่านั้น

ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ที่ท่านโปรดให้แก่ข้าพเจ้าครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวพิมพ์พร อินทจักร์)